

dwars

studentenblad
Universiteit Antwerpen
Nummer 41 - jaargang 7
Oktober 2007
GRATIS

Adieu, seminars

Een federale kieskring?

Zelfmoord bij
studenten

Proffen, Rembrandt
en TC Matic

Flip Kowlier: West-Vlaanderens meest sympathieke exportproduct

Editoriaal	3	Pas de deux
Colofon	3	
Rekenwerk in de Aldi	4	Studenten met een leefloon
Over onderwijs. Kort	8	Uit de pers geplukt
Welke universiteit willen wij?	9	Vrije tribune
Cartoon	12	
SMS	12	Kleine onzin
Spectrum stelt voor	13	Nieuwe koepelvereniging en haar leden
Codasync	16	Winnaars StuDay on Stage
Met Vito in Tokio	17	Centerfold
Eigen gelijk eerst	20	Een federale kieskring?

dwars 41

Weinig boeken, veel nostalgie	22	Adieu, seminaries
Extra Cathedra	24	De vrije tijd van professoren
Meer leven en meer beschouwing	26	Levensbeschouwing viert eerste verjaardag
Studeren: een gewaagde onderneming?	28	Zelfmoord bij studenten
Cultuurtips	30	Waarheen in oktober
Schrijnwerkerij Flip Kowlier	31	Interview met de peetvader van de dialectpop
Studentenraad	33	Oproep verkiezingen
Puzzel	34	Win Cultuurcheques
Snor van de Maand	35	Bart De Wever
Met dank aan	36	De inschrijvingsdienst

4 Rekenwerk in de Aldi

Steeds meer studenten leven met OCMW-steun: welke gevolgen heeft dit voor hun studies en levenskwaliteit?

22 Weinig boeken, veel nostalgie

Nu alle boeken een nieuw onderkomen hebben gevonden in de Bibliotheek Sociale en Humane Wetenschappen, brengt *dwars* een laatste bezoek aan de lege semenaries.

inhoud

26 Een jaar Levensbeschouwing

Na één academiejaar evalueren de titularissen Walter Van Herck en Patrick Loopbuyck het vak Levensbeschouwing.

35 Snor van de Maand

Bart De Wever haalt het van Maddie McCann, Yves Leterme én de Noordpool.

Pas de deux

editoriaal

CISKA HOET, HOOFDREDACTEUR

Er is al ontzettend veel inkt gevloeid over de impasse waarin de regeringsvorming zich momenteel bevindt. Wie de berichtgeving volgt, krijgt soms de indruk dat een splitsing geen onlogische oplossing is. Nu hoeft Vlaamse onafhankelijkheid geen taboe te zijn. Er is zeker niks mis met een discussie, zolang die maar gestoeld is op goed onderbouwde argumenten. En net daar knelt het schoentje.

De stem van de rede komt in het hele debat nog te weinig bovendrijven. Natuurlijk hoor je wel kritische geluiden maar regelmatig wordt er geschermd met holle slogans en emotionele en zwakke argumenten. Een eenzijdig 'wij-zij' discours loert erg vaak om de hoek. Mensen enkel afschilderen als eeuwige dwarsliggers, en ficties als één volk, één taal en één natie zijn weinig interessant noch opbouwend. Als het over de communautaire kwesties gaat, zou ik graag wat meer context, wat meer duiding en diepgaandere analyses krijgen.

Zo wordt er te weinig uitleg gegeven bij die befaamde geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië. Natuurlijk is het niet meer dan eerlijk dat Vlaanderen iets te zeggen wil hebben over de besteding van het bedrag. Ander-

zijds is het vanzelfsprekend dat de rijkdom verdeeld wordt over onze staat. Alsof er vanuit het Parijse hoofdstedelijke gebied geen (overigens veel grotere hoeveelheid) geld naar de rest van Frankrijk vloeit! Bovendien wordt er ook geld in armere (West-)Vlaamse arrondissementen gepompt. Moeten die landsdelen dan simpelweg worden afgestoten?

Je kan je ook afvragen of Leterme niet wat over zijn paard is getild. Het was ietwat goedkoop winnen met beloftes waarvan te voorzien was dat ze tot een absolute patstelling zouden leiden. Iemand die vier miljoen landgenoten tegen zich in het harnas weet te jagen, is misschien niet de beste kandidaat-premier, zelfs niet met 800.000 voorkeurstemmen. Het is alleszins een beetje cynisch dat al zo snel moet blijken hoe leeg zijn stokpaardje 'goed bestuur' wel niet is.

Hopelijk kan er binnenkort weer op een rustigere en constructieve manier worden nagedacht over de structuren van ons land. Het is daarbij overigens niet slecht om in het achterhoofd te houden dat we er binnenkort wel eens bekaaid vanaf kunnen komen: als we de cijfers over de vergrijzing mogen geloven, zal Vlaanderen niet lang meer de welvarendste regio zijn. Misschien tijd om wat meer op lange termijn te denken?

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Oplage 3.500 exemplaren V.U.: Ciska Hoet, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Hoofdredacteur: Ciska Hoet. Adjunct-hoofdredacteur: Astrid De Wit. Redactiesecretaris: Jonas Vincken. Eindredactie: Kirsten Cornelissen, Folker Debusscher (verantwoordelijke), Jef Leyssens, Kim Overlaet. Redactie: Vito Adri-aensens, Wim Coreynen, Charis De Craene, Yannick De Keukelaere, Maureen Deurinck, Ward Joppen, Raïssa Mvuyekure, Dimitri Sakelaropolus, Sabeth Snijders, Evelien Wouters. Fotografie: Samuel De Wilde, Jef Leys-

sens, Jonas Vincken (verantwoordelijke). Cartoon: Dimitri Sakelaropolus. Puzzelredactie: Raf Bocklandt. Vormgeving: Folker Debusscher, Delphine De Pauw, Ciska Hoet, Ward Joppen (verantwoordelijke), Jef Leyssens, Jonas Vincken, Tom Vingerhoets. Werkten mee aan dit nummer: Bart Braem. Drukkerij: Wilda nv, Deurne

E-mail: dwars@ua.ac.be • Website: www.dwars.ua.ac.be • Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars*-studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen
Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Rekenwerk in de Aldi

Steeds meer studenten leven van OCMW-steun

“Aantal studenten die van OCMW leven verdubbeld in drie jaar tijd” kopte De Morgen deze zomer. Het aantal Vlaamse studenten met een leefloon steeg van 714 in 2002 naar 1.375 in 2005. Socioloog Koen Hermans voegde er zelfs aan toe dat zij slechts het topje van de ijsberg zijn: nog veel meer studenten hebben moeilijkheden om rond te komen. Wanneer heeft een student recht op steun van het OCMW en welke gevolgen heeft dit voor zijn of haar studies en levenskwaliteit? Zijn we over de piek heen of blijft het aantal studenten met een leefloon groeien? *dwars* ging op onderzoek.

TEKST: JONAS VINCKEN

“Het OCMW probeert op te treden als een strenge maar rechtvaardige ouder.”

“De stijgende trend zet zich ook nu voort,” zegt Marianne De Canne, stafmedewerkster van het departement Maatschappelijke Integratie van het OCMW-Antwerpen. “In het eerste kwartaal van 2006 waren er 275 voltijdse studenten met een leefloon in Antwerpen. Begin 2007 waren dit er al 403.”

De oorzaken

“Blijkbaar zijn er meer en meer jongeren die de relatie met

hun ouders verstoord zien,” vervolgt de OCMW-medewerkster, “maar vroeger wisten veel studenten nu eenmaal niet dat ze misschien recht hadden op een leefloon. Je mag de stijgende cijfers niet enkel negatief zien: het is mogelijk dat er meer probleemsituaties zijn, maar de bekendheid van leeflonen voor studenten is tevens sterk toegenomen. Deze bekendheid is natuurlijk een goede zaak voor studenten die de hulp echt nodig hebben. Het nadeel is dat jongeren vaak zonder grondige redenen bij ons

komen aankloppen: we moeten heel wat aanvragen weigeren.”

“Binnen gezinnen zijn er vaak generatieverschillen die leiden tot ‘normale’ conflicten. Het is niet de bedoeling dat jongeren na een ruzie meteen een leefloon komen aanvragen om alleen te gaan wonen,” verduidelijkt De Canne. “Ouders zijn onderworpen aan de onderhoudsplicht, en de gewone gang van zaken is dan ook dat zij voor hun kinderen zorgen zolang die recht hebben op kindergeld. Het leefloon is slechts een laatste redmiddel.”

De procedure

Als de situatie ernstig blijkt, onderneemt het OCMW verschillende stappen. “Het eerste wat we doen is de jongere aanmoedigen het toch met zijn of haar ouders uit te praten. Eventueel kunnen wij daarbij bemiddelen. Als blijkt dat de ouders niet willen betalen en dus aan de onderhoudsplicht verzuimen, zijn er twee mogelijkheden. De jongere kan besluiten zijn ouders voor de rechtbank te dagen, waar wij eventueel bij kunnen helpen. De rechtbank bepaalt dan het maandelijkse bedrag dat de ouders moeten afstaan. Jongeren zien het echter meestal niet zitten om hun ouders voor de rechter te slepen. Dan verstrekken wij een leefloon en proberen

dit, of een deel ervan, terug te vorderen van de ouders. De grootte van dat deel is afhankelijk van de financiën van het gezin en wordt berekend op een schaal die voor heel België geldt. Als de ouders nog steeds weigeren te betalen zetten wij een gerechtelijke procedure van schuldvordering in werking,” besluit De Canne.

Om recht te hebben op een leefloon moet de student sowieso voltijds studeren, nog geen ander hoger diploma verworven

“Binnen gezinnen zijn er vaak generatieverschillen die leiden tot ‘normale’ conflicten. Het is niet de bedoeling dat jongeren na een ruzie meteen een leefloon komen aanvragen om alleen te gaan wonen.”

hebben en jonger zijn dan 25 bij aanvang van de studie. De Vlaamse Vereniging voor Studenten vindt deze voorwaarden onterecht. Nele Spaas van VVS licht toe: “De leeftijdsqualificatie strookt niet met het levenslang studeren dat de overheid promoot. En de verplichting tot voltijds studeren is inconsequent met het flexibiliseringsdecreet in het hoger onderwijs, waardoor deeltijdse studietrajecten gebuikelijker worden.”

De studiekeuze

De bedoeling van het leefloon voor studenten is dat de studie hun kansen op de arbeidsmarkt vergroot. OCMW's geven daarom de voorkeur aan studierichtingen die onmiddellijk uitzicht op een job bieden: een keuze voor kunst of wijsbegeerte is niet evident voor een student die steun van het OCMW wil. De wet specificeert hier echter weinig, waardoor veel afhangt van de ver-

schillende OCMW-centra. Volgens Marianne De Canne is dit niet zo'n probleem bij de Antwerpse OCMW's: “We geven uiteraard de voorkeur aan een diploma dat uitzicht geeft op een snelle tewerkstelling, maar uiteindelijk is de keuze aan de student. We ondersteunen bijvoorbeeld ook meerdere studenten filosofie. We grijpen enkel in als de keuze van de jongere niet haalbaar blijkt: dit beoordelen we op basis van de examenresultaten of de voorgeschiedenis. We houden vervolgens

nauwlettend de studieresultaten in het oog. Het OCMW probeert op te treden als een strenge maar rechtvaardige ouder.”

VVS stelt zich vragen bij deze methode: “Onderzoek toont aan dat discussie over de studiekeuze van de kinderen een van de belangrijkste oorzaken is waarom zij het ouderlijk huis verlaten en beroep doen op het OCMW. Als dan ook het OCMW zich gaat moeien met die studiekeuze, wat in vele OCMW-centra wel degelijk gebeurt, is de situatie van de student niet wezenlijk verbeterd. Verder zijn de OCMW-medewerkers in de eerste plaats maatschappelijke assistenten. In pedagogisch opzicht zijn zij niet altijd even goed geplaatst om zich over het academisch potentieel van jongeren uit te spreken, zowel bij de studiekeuze als bij het opvolgen van de resultaten. Toch gaan zij soms louter op basis van zijn of haar voorgeschiedenis oordelen over wat een jongere mag studeren.”

“De wet die de leeflonen voor studenten regelt is een zeer goed initiatief die een noodzakelijk sociaal vangnet biedt. Op veel punten is de wet echter te vaag en laat ze te veel interpretatievrijheid. Dit leidt ertoe dat veel in de onderhandelingen tussen OCMW en student bepaald wordt. Dat biedt weinig rechtszekerheid en zorgt voor inconsequenties en problemen,” besluit Spaas.

► Vakantiewerk verplicht?

Een ander gevolg voor studenten die een leefloon trekken van het Antwerpse OCMW is dat zij verplicht worden een maand vakantiewerk te doen. Marianne De Canne vindt dat een goede zaak: "Zo leren de studenten dat ze er baat bij hebben zich in te spannen. Bovendien hebben ze dan minstens één maand een ietwat comforta-

"Mijn hele leven werd beheerst door geld. Bij alles wat ik deed of kocht moest ik me vragen stellen"

beler leven." Ook deze regeling trekt Nele Spaas in twijfel: "Bij VVS vinden we dit een malafide praktijk. Verscheidene OCMW's betalen studenten slechts elf maanden per jaar en verplichten de leeflofstudent om een maand vakantiewerk te doen. In de wet staat echter dat de studenten ten eerste aangemoedigd moeten worden om te gaan werken, maar dat er billijke redenen kunnen zijn die hem of haar hiervan ver-

ontschuldigen. Moeten studeren voor herexamens is zeker een geldige reden voor een vrijstelling van het vakantiewerk. Het is toch ronduit absurd dat het OCMW een student die moeilijkheden had tijdens het jaar verplicht om een maand als jobstudent te werken, waardoor deze student zich niet voldoende op zijn herexamens kan toelagen? Als hij dan niet slaagt loopt hij de kans dat hij zijn OCMW-steun verliest, terwijl net het OCMW hier voor een deel schuld aan heeft."

Dicht bij huis: de situAtie

"Aan de Universiteit Antwerpen zien we niet echt een groei van het aantal studenten met een leefloon," stelt Annick Flour van het Studenten Informatie Punt (STIP). Haar collega An Van Hout vult aan: "Ieder jaar komen er een vijftal nieuwe gezichten aankloppen voor financiële steun. Een merkbare stijging is er niet. De studenten komen hun verhaal vertellen en dan zoeken we samen naar een oplossing. Wanneer het probleem ernstig is, sturen we hen door naar het OCMW. We zoeken op waar ze terecht kunnen en begeleiden hen hier eventueel bij. In de meeste gevallen krijgen ze dan ook een leefloon."

"We zien waarschijnlijk maar een klein deel van de studenten met financiële problemen," vertelt Flour. "Sommige studenten hadden al een leefloon voor ze naar de Universiteit Antwerpen kwamen, en andere zijn dan weer terughoudend om bij ons aan te kloppen. Ook bij de studenten die toch die stap zetten, merk je dat het hen vaak erg lastig valt over de situatie thuis te spreken."

Drempelvrees?

"Ik ben door mijn moeder min of meer op straat gezet," getuigt een anonieme UA-student, "en ik vind het moeilijk daar met anderen over te praten. Het is een lang en complex verhaal en het kan gemakkelijk verkeerd begrepen worden wanneer ik het vertel. Ik hoef geen medelijdende blikken. Dat is eigenlijk de voornaamste reden

stond, had ik geen andere keuze. Nu mijn kindergeld, studiebeurs en alimentatiegelden aangevuld worden door het leefloon, kan ik in mijn onderhoud voorzien. Zeker in het begin was het echter niet altijd aangenaam: mijn hele leven werd beheerst door geld. Bij alles wat ik deed of kocht moest ik me vragen stellen. Aan het einde van de maand wist ik na mijn inkopen in de Aldi iedere keer op voorhand hoeveel ik aan de kassa zou moeten betalen: ik had iedere cent al geteld. Nu heb ik het financieel wat beter."

"Het OCMW-centrum is nogal slordig in het opvolgen van mijn studies," vervolgt de student, "maar als ik niet slaag, zouden ze het wel opmerken. Ik denk echter dat ze het de eerste keer door de vingers zouden zien. Voorlopig hoef ik me er geen zorgen over te maken: mijn herexamens waren in orde."

“Wat blijkt? tot 80% van onze steuntrekkende studenten haalt zijn diploma”

waarom ik tegen vrienden en kennissen liever zwijg over mijn leefloon: ik vind het niets om me over te schamen, maar iedere keer moet ik dan het verhaal erachter vertellen. Om naar het OCMW te stappen voelde ik geen drempel: toen ik op straat

"Studenten met een leefloon zijn vaak erg gemotiveerd," verduidelijkt Marianne De Canne. "We hebben het onderzocht en wat blijkt: tot 80% van onze steuntrekkende studenten haalt zijn diploma! Dat is een prachtig cijfer." ■

Wie lid is, is gezien!

100% student = 15% korting

gratis Stabilo Luminator

Koop een ACCO-kaart en je

- wordt aandeelhouder van de studentencoöperatie ACCO
- krijgt een korting van 15% op alle Acco-cursussen en -studieboeken, papierwaren en kantoor materiaal en 10% op alle andere boeken, LEVENSLANG!
- gaat naar huis met een gratis Stabilo Luminator

acco
academische
boekhandel

kortjes

Bidiplomering tussen de gemeenschappen.

Steeds vaker bieden universiteiten en hogescholen aan hun studenten de kans om een tweetalig diploma te halen door samen te werken met een onderwijsinstelling van bezuiden de taalgrens. Al sinds 2005 konden ingenieurs in spe van de VUB en de ULB voor deze optie kiezen. Masterstudenten Handelsingenieur van de KU Leuven kunnen vanaf dit academiejaar een dubbel diploma halen door in het tweede masterjaar in Louvain-La-Neuve (UCL) te studeren. De masterproef wordt dan begeleid door professoren van beide universiteiten. De KU Brussel op haar beurt gaat voor een andere aanpak. Zij bieden aan alle nieuwe studenten Rechten de Bacheloropleiding 'recht-droit' aan. De Vlaamse studenten volgen dan een derde van hun vakkenpakket aan de Facultés Universitaires Saint-Louis à Bruxelles (FUSL).

Vlaamse Vereniging van Studenten buist minister Vandenbroucke

Afgelopen zomer presenteerde de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) een slecht rapport aan Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke. Zijn hoger onderwijsbeleid van de voorbije drie jaar liet volgens de VVS op verschillende vlakken te wensen over. De studenten struikelden onder meer

over Vandenbrouckes nieuwe studiefinanciering met een verhoging van het studiegeld, zijn plannen voor een ranking van instellingen van het hoger onderwijs en zijn gebrekkige samenwerking met de studentenvereniging. Flink gebuist dus, maar de VVS blijft ervan overtuigd dat de minister enorm veel potentieel heeft en lauert hem om zijn werkkijver, stiptheid en visie.

Verengelsing aan Nederlandse universiteiten, Vlaanderen houdt vast aan Nederlands

Uit een rapport in opdracht van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN) blijkt dat Nederlandse universiteiten steeds meer lessen in het Engels aanbieden. In Vlaanderen blijft die verengelsing voorlopig uit. Volgens Lieven Baele, Vlaams docent aan de universiteit van Tilburg, is het Engels als doceertaal een troef: buitenlandse experts kunnen worden aangetrokken en een universiteit krijgt een sterkere concurrentiële positie. Het CVN waarschuwt echter voor een mogelijke vershraling van het Nederlands als de Vlaamse universiteiten in de toekomst in de voetsporen van hun noorderburen zouden treden.

Verviervoudiging inschrijvingsgeld lerarenopleidingen

Sinds dit academiejaar telt de lerarenopleiding van universiteiten en hogescholen zestig in plaats van dertig studiepunten. Deze opwaardering brengt ook een verhoging van het inschrijvingsgeld met zich mee: van 134 naar 505 euro. De Vlaamse Vereniging van Studenten heeft een verzoek ingediend bij het Grondwettelijk Hof om deze beslissing nietig te verklaren. Volgens hen

werkt de verviervoudiging van het inschrijvingsgeld drempelverhogend en strookt het niet met de democratisering van het hoger onderwijs. Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke vindt het echter logisch dat de lerarenopleiding geïntegreerd wordt in het normale stelsel van studiegelden.

Nieuw record eerstejaarsstudenten hoger onderwijs

Op de UHasselt na maken alle Vlaamse universiteiten gewag van een sterke stijging van het aantal studenten dat een hogere studie aanvangt. Bij het ter perse gaan stond onze universiteit bovenaan het lijstje met een stijging van 15,2% tegenover vorig jaar. Ook de UGent (+7,3%), de VUB (+6%) en de KU Leuven (+3,65%) mogen niet klagen. Volgens Fabienne Destryker (Dienst Communicatie UA) blijft de reden voor deze toename voorlopig een raadsel. Wel kan ze melden dat zeker het aantal ingeschreven meisjes groeit. Ook zouden er enerzijds steeds meer leerlingen voor het aso kiezen en anderzijds zouden meer tso-leerlingen de stap zetten naar een academische opleiding.

Over
Onderwijs

Onderwijsrendement. Ranking. Stakeholders. Output. Accountability. Marketing. Internationalisering. Het discours van en over de universiteit is vandaag doordrongen van managementjargon. Dat de universiteit meer en meer als een bedrijf wordt beschouwd, blijkt ook uit de vaak gehanteerde metafoor dat 'onze hersenen onze enige grondstof zijn die op de meest efficiënte wijze moet worden geëxploiteerd'. Als onze hersenen grondstof zijn, dan is kennis een product, de onderzoeker een producent, de universiteit een onderneming, de student een klant en de maatschappij een vereniging van aandeelhouders.

De infiltratie van het managementdenken in het academische milieu heeft verre gaande gevolgen, die niet allemaal even onschuldig zijn. Zo betekent 'academische vrijheid' voor veel onderzoekers dat ze zelf het onderwerp van hun onderzoek kunnen bepalen. Een bestuurder zal er echter veeleer op wijzen dat de universiteit haar financiële onafhankelijkheid maar zal kunnen handhaven in de mate dat academici inspelen op maatschappelijke noden. Noden die niet door de onderzoeker worden bepaald, maar door de 'stakeholders van de universiteit'. Hierbij rijst de vraag hoe weids de speelruimte voor het universitaire onderzoek in de toekomst zal zijn. Een uitspraak van de Britse Minister van Onderwijs voorspelt alvast niet veel goeds: 'I don't mind there being some medievalists around for ornamental purposes, but there is no reason for the state to pay for them.' Als deze opvatting ook elders onder beleidsmakers heerst, ziet het er beroerd uit voor iedereen die niet in staat is de 'juiste' maatschappelijke noden te detecteren: die worden allemaal

mediëvisten.

Wat hierbij bijzonder opvalt is dat de universiteiten zelf weinig vragen stellen bij deze evolutie. Ik zie hiervoor - naast onze collectieve angst voor de grote Aziatische tijgers - twee verklaringen. De eerste is dat het nieuwe discours redelijk en vanzelfsprekend lijkt. Welke academicus zal ontkennen dat excellentie, accountability of internationalisering ook zijn waarden zijn? De bevreemding begint pas als blijkt dat deze 'deugden' ook meetbaar moeten zijn, en dat wat niet telbaar is, inderdaad niet 'telt'. En de bevreemding wordt vervreemding wanneer de meetcriteria niet of maar gedeeltelijk sporen met wat de academicus zelf van belang acht. Is een helder geschreven en goed doordacht essay in een algemeen cultureel tijdschrift 'van minder belang' dan een stevig bevoetnoot A1-artikel? Zal de neerlandistiek toeneemen in kwaliteit wanneer ze in het Engels publiceert? Vergelijkbare vragen kunnen over de kwaliteitsmeting in het onderwijs worden gesteld. Is de lesgever die zich nauwgezet aan zijn 'studiewijzer' houdt

Welke universiteit willen wij?

FRANK WILLAERT, MEDIËVIST, UNIVERSITEIT ANTWERPEN

per definitie ‘beter’ dan wie inspeelt op de nieuwsgierigheid van studenten en daarbij zijn syllabus vergeet? Weegt de gedrevenheid van een docent op tegen een matig gebruik van PowerPoint? Is het aanleren van vaardigheden per definitie te prefereren boven het onderwijzen van kennis?

De tweede reden voor de infiltratie van het manageriale in het academische vertoog ligt in de aard van sommige onderzoeksdisciplines. Enerzijds zijn er de toegepaste wetenschappen, waar de maatschappelijke relevantie en rendabiliteit vanzelfsprekend lijken, ook al is de relatie tussen onderzoeker en opdrachtgever soms problematisch, bijvoorbeeld bij de openbaarmaking van onderzoeksresultaten. Anderzijds zijn er de ‘meetbare wetenschappen’ die hun gegevens statistisch verwerken, cumulatief van aard zijn (elke nieuwe uitvinding of ontdekking vormt de basis voor een volgende wetenschappelijke ontwikkeling) en zich hoofdzakelijk in het Engels manifesteren. Wanneer er gepraat wordt over de universiteit in de kennismaatschappij (vooral dan in termen van ‘toponderzoek’, ‘onderzoeksgroepen’, ‘impactfactoren’...) gaat het bijna alleen over dit onderzoek. Overigens neemt ook hier de druk toe om het onderzoek marktgericht te maken, omdat dit ‘de enige weg naar de kenniseconomie’ zou zijn. De geesteswetenschappen lenen zich veel minder tot het denken in ‘meet-

bare termen’. Zij vormen nu eenmaal een uiterst moeilijk terrein voor de bibliometrie, en hebben het dan ook lastig om in het orkest van de kenniseconomie hun partij mee te blazen.

Het feit dat de financiering van de universiteit in toenemende mate van de tweede – en van de derde en van de vierde – geldstroom afhankelijk is, verhoogt bovendien de druk op de professoren om hun onderzoeksterrein in projecten te verkavelen die door liefst zoveel mogelijk tijdelijke medewerkers met vaak een precair statuut

worden uitgevoerd. Uiteraard behoort het tot de taak van iedere gevestigde onderzoeker dat hij regelmatig probeert projectgeld binnen te halen om jonge onderzoekers kansen te geven en de voortgang en vernieuwing van zijn discipline mogelijk te maken. Men kan zich echter ook afvragen of onderzoekers die voortdurend bezig zijn met het verzamelen van projectgelden, nog veel tijd en innerlijke rust vinden om creatief en geconcentreerd met hun vak bezig te zijn. En hoe aantrekkelijk een baan aan

de universiteit op termijn zal blijven voor talentrijke jongeren, die van het leven toch meer mogen verwachten dan een einde-loze wedloop in een tunnel.

Is er een alternatief voor al dit management- en meetbaarheidsdenken? De ideeën van de Canadese literatuurwetenschapper Bill Readings in *The University in Ruins* (1996) kunnen inspiratie bieden. Readings betoogt dat de ‘University of Culture’ met haar ideaal van Bildung door wetenschappelijk onderzoek verdrongen is door de ‘University of Excellence’. Wát

onderzocht of onderwezen wordt, is van minder belang dan dat dit op ‘excellente’ wijze gebeurt, en de excellentie wordt gemeten met kwantitatieve indicatoren (output, projectgelden, studierendement, rankings etcetera). Daarbij worden cruciale vragen (excellence to whom?) en inhoudelijke discussies zoveel mogelijk gemedend. Het alternatief van Readings is de ‘University of Thought’, een aantrekkelijk concept, omdat ‘denken’ de kerntaak hoort te zijn van wie aan de universiteit werkzaam is en

omdat ‘denken’ per definitie een ‘denken over’ is, en bijgevolg altijd inhoud heeft.

Hoe kunnen we de idee van een denkende universiteit nu wortel doen schieten? Enkele voorstellen. Wanneer we ervan uitgaan dat de universiteit de verantwoordelijkheid heeft om te reflecteren over alle vragen die de samenleving beroeren, dan impliceert dit dat de deelname van academici aan het maatschappelijke debat meer aanmoediging verdient dan nu het geval is. Dit engagement kan diverse vormen aannemen, van optredens in de media over het houden van lezingen of het redigeren van opiniërende artikelen tot en met het schrijven van boeken die niet alleen voor vakgenoten leesbaar zijn. De universiteit zou ook haar verwevenheid met de maatschappij sterker kunnen maken, bijvoorbeeld door trajecten uit te werken voor afgestudeerden die in het beroepsleven staan en een proefschrift willen schrijven, of door goede leerkrachten actiever te betrekken bij propeuses of bij het scouten van talentrijke scholieren die om sociale of culturele redenen de stap naar de universiteit niet wagen te zetten.

Tegelijk zou de universiteit voor haar eigen professoren een klimaat voor dialoog kunnen creëren over de verschillende wetenschapsgebieden heen. Men zou kunnen denken aan een paar jaarlijks roulerende leerstoelen die bekleed worden

Als onze hersenen grondstof zijn, dan is de universiteit een onderneming en de maatschappij een vereniging van aandeelhouders.

door uitmuntende hoogleraren uit een andere faculteit. Wie zo'n tijdelijke leerstoel bekleedt, vult dan niet de hoofden van gevorderde studenten met kennis uit zijn vakgebied, maar laat hen aan de hand van zijn eigen onderzoek zien hoe er in zijn discipline wordt gewerkt, wat de vragen zijn, de methodes, de mogelijkheden en de beperkingen.

Een andere mogelijkheid om de interdisciplinaire dialoog te bevorderen is een honours-programma voor gevorderde studenten uit alle richtingen, zoals nu al aan de meeste Nederlandse universiteiten gebeurt. Ik heb zelf het genoeg gehad om nu al drie jaar aan zo'n programma van de Radboud Universiteit Nijmegen mee te werken, en steeds weer valt het me op hoe de discussie, naar aanleiding van een heel concrete casus uit mijn onderzoek, leidt tot fundamentele vragen over de premissen van mijn eigen wetenschappelijke bedrijvigheid.

Wat het onderwijs betreft, liever dan de kwaliteit ervan te willen kwantificeren met eindeloze formulieren die alleen peilen naar de efficiëntie waarmee de studenten hun leerstof hebben vergraagd, zou men door een paar degelijke gesprekken met enkele studenten of – wellicht beter nog – afgestudeerden kunnen nagaan hoe de kwaliteit van

ons onderwijs ervoor staat. Misschien blijkt hier wel uit dat bevoegenheid, eruditie en originaliteit het onderwijsproces meer ten goede komen en diepere sporen nalaten dan het respect voor een paar onderwijskundige criteria gemeten op een schaal van 1 tot 5.

Dergelijke voorstellen – er zijn er vele andere te bedenken – lijken misschien naïef, kostbaar, moeilijk realiseerbaar, te weinig meetbaar en derhalve te subjectief, ze zouden onze eigen reflectie over onderwijs en onderzoek, de dialoog tussen de wetenschapsgebieden en de gedachtevorming over wat de universiteit voor de samenleving kan betekenen, zeker ten goede komen. Kortom, ze zouden ertoe bijdragen dat de universiteit weer meer weg heeft van een agora dan van een markt, en dat ze zich – zoals een Leuvense collega het onlangs welsprekend formuleerde – niet ten dienste stelt van een idolate cultus van de kennis, maar van een authentieke kenniscultuur. ■

Deze bijdrage is een ingekorte en bewerkte versie van een discussiestuk geschreven op verzoek van het Centrum Pieter Gillis van de Universiteit Antwerpen. De volledige tekst verscheen in het juli-augustus-nummer van het tijdschrift Streven.

Met Andere Zinnen

www.metanderezinnen.com

**LITERAIR FORUM
VOOR
NEDERLANDSTALIGE
JONGEREN**

inzendingen:

maz@metanderezinnen.com

webredactie:

webredactie@metanderezinnen.com

**NUMMER 7
nu in de betere
boekhandel**

Een nieuw schooljaar, een nieuwe start, een nieuwe SMS! En de gekke wonderen zijn nog steeds onze wereld niet uit.

Dames, denk twee keer na vooraleer u een bezoekje brengt aan de plastische chirurg, want bijen zijn geen voorstander van zulke ingrepen. Een Taiwaneese vrouw werd gestoken en op een luttele twee dagen liep haar borstimplantaat leeg.

Nog voor de dierenliefhebbers: in de VS werd de huwelijksnacht van een koppeltje abrupt verstoord toen zij plots honderden

bijtende mieren in hun bed ontdekten. Die beestjes leven maar één dag, hebben zij dan ook geen recht op een pleziertje?

"Ay, caramba!" moet een 30-jarige man in Salamanca gedacht hebben toen hij zijn penis afsneed en wegwierp in een toilet om "geen zonden meer te begaan". Als dát geen zonde is? Het zal mij worst wezen.

Een bankbediende uit Luik is ontsnapt aan een overval door de daders de huid vol te schelden. De woorden zal ik niet herhalen uit schrik dat u dit blad zou neergooien en mee weglopen.

In Wenen heeft een 52-jarige vrouw vermoedelijk een jaar lang naast haar dode

tante geleefd. Dat ze zo lang niets meer zei, stoorde de vrouw niet, maar haar gebrek aan hygiëne, dát deed de deur dicht.

Eentje voor de studenten Rechten: in Wisconsin beslisten twee dronken mannen op een nacht om de taken bij het autorijden te verdelen: de ene stuurde en de andere bediende de pedalen. Voor de rechtbank hopen ze er goed vanaf te komen door te argumenteren dat geen van beide echt aan het rijden was.

Een Colombiaanse man heeft het stelen afgeleerd. Hij sloop een gebouw binnen waarvan de deur open stond toen hij plots omsingeld en ineengeslagen werd

door rare mannen in witte pyjama's. De inbreker was vergeten het bordje waarop "karateschool" stond te lezen.

Op een Amerikaanse universiteit werd een jongeman betrapt terwijl hij, al masturberend, porno zat te downloaden. Toen het veiligheidspersoneel hem onderbrak, vroeg de man beleefd of hij eerst nog snel even mocht klaarkomen. Klaarkomen? Meekomen, ja!

Spectrum

stelt voor:

SPECTRUM

Eind 2006 nam de pluralistische studentenvereniging Liebran het initiatief om alle politieke en maatschappelijke studentenorganisaties dichterbij elkaar te brengen via de oprichting van een Politiek Filosofisch Convent, een koepelorganisatie analoog aan die van de Universiteit Gent, die haar werking daar al jarenlang heeft bevestigd.

Doel van deze koepelorganisatie (die later omgedoopt zou worden tot 'Spectrum') was om meer faciliteiten van de UA af te dwingen en door de Universiteit erkend te worden, net zoals een soortgelijk systeem al lang bestond voor reguliere studentenclubs. In februari 2007 nodigde Liebran alle voorzitters van een achttal studentenorganisaties uit om over dit voorstel te discussiëren. Daarvoor stuurde Liebran eerst een delegatie naar de UGent, om na te gaan hoe het PFC daar concreet in

zijn werk ging.

Nadat de verschillende studentenorganisaties (ALS, Comac, GRAS, animostuant, CDS, LSVS, KVHV, NSV! en Liebran) zich achter dit voorstel schaarden, werd besloten om tot actie over te gaan. Talloze professoren werden verzocht om dit waardevolle initiatief te steunen. Hun namen werden allemaal zorgvuldig bijgehouden en gepubliceerd in de laatste *dwars* van vorig jaar. In juni werd dan met een kleine delegatie van Spectrum, bestaande uit AnimoStuant, LSVS en Liebran, een afspraak gemaakt met de rector. Deze reageerde eerder terughoudend en zijn antwoord voldeed geenszins aan onze verwachtingen. Spectrum bleef echter niet bij de pakken zitten en verspreidde een pers-

Sinds kort kent onze universiteit een nieuwe koepelvereniging: bij Spectrum kunnen alle politiek, maatschappelijk en filosofisch geëngageerde studentenverenigingen terecht. *dwars* biedt hen graag de gelegenheid zichzelf voor te stellen.

mededeling die de missie van de UA als zijnde een 'open, democratische en pluralistische universiteit' ernstig in vraag stelde. Deze mededeling werd in diverse dagbladen gepubliceerd.

Tot zover hebben de lezers van *dwars* de stand van zaken betreffende Spectrum nog kunnen opvolgen. Wat is er in tussentijd nog allemaal gebeurd? In juli zijn Liebran, LSVS en animostuant samen naar Bruno Deloght, het departementshoofd Studentgerichte Diensten, gegaan, waar ook VUAS (de overkoepelende studentenclub waarin Unifac en ASK Stuwert vertegenwoordigd zijn) bij was. VUAS wenste dat Spectrum onder hen

zou vallen, maar de Spectrumdelegatie was het daar niet mee eens. Studentieke organisaties dienen immers een totaal ander doel dan politieke en maatschappelijke studentenorganisaties. Na een zeer lange discussie is men uiteindelijk tot een akkoord gekomen waarbij VUAS elk academiejaar de eerste vergadering van Spectrum samenroept en binnen Spectrumvergaderingen een adviserende stem krijgt. Op die manier wordt de collegi-

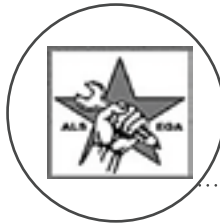

Spectrum-interimvoorzitter Lode De Waele is optimistisch over het actief pluralisme aan de UA.

- ▶ aliteit van beide koepels versterkt, maar blijft hun onafhankelijkheid behouden.

Ondertussen heeft Spectrum ook een plaats gekregen op de UA-website, is ze erkend en wordt er door de voorzitter onderhandeld over meer faciliteiten voor de ledenorganisaties (zoals plakpalen, vergaderlokalen enzovoort). Spectrum organiseert op maandag 15 oktober ook een studentenmarktje met alle leden en een week later volgt een debat met alle voorzitters van de organisaties. Het ziet er dus alleszins naar uit dat we op de UA een zeer geëngageerd en pluralistisch jaar tegemoet gaan!

LODE DE WAELE, INTERIMVOORZITTER SPECTRUM

ALS (Actief Linkse Studenten) voert consequent strijd tegen elke vorm van sociale afbraak in het hoger onderwijs, tegen privatiseringen en besparingen en voor een democratisch, kwalitatief en kosteloos hoger onderwijs. We zijn verder bekend omwille van de jaarlijkse anti-NSV-betoging waarin we steeds het voortouw en onze verantwoordelijkheid opnemen om van onze studentensteden fascistenvrije steden te maken. We zullen ons dit jaar ook met milieuproblematiek bezighouden: we zullen meetings rond dit thema organiseren en mobiliseren naar de nationale milieubetoging begin december. We staan ook voor een democratisch socialistische maatschappij. Ben je een bewuste student die mee de strijd wil aangaan tegen sociale afbraak, kapitalistische uitbuiting, fascisme ... aarzel dan niet om contact op te nemen met ALS! www.actieflinks.be actieflinks@gmail.com

ALS

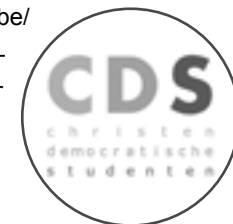
animostuant

animostuant is de kring van socialistische en sociaal-democratische studenten aan de Antwerpse universiteit en hogescholen. Wij organiseren pittige acties, gezellige praatavonden, vinnige debatten en daarnaast ook studentikoze activiteiten (hou zeker de comeback van de Rode Cantus in het oog). animostuant maakt deel uit van animoantwerpen en animonationaal, de Antwerpse en Vlaamse onafhankelijke koepels van socialistische jongeren en studenten, en participeert in Spectrum, het politiek en filosofisch konvent van de Universiteit Antwerpen. Je bent jong en links? Vraag gratis je lidmaatschap van animo aan via <http://www.animoantwerpen.be> of <http://www.animoweb.be>

Politiek gaat over het vormgeven van de maatschappij. Hierover kritisch nadenken vormt een kerntaak van een politiek-ideologische studentenvereniging. Wij, de christendemocratische studenten (CDS), doen dit vanuit een personalistische visie, waarin de mens centraal staat. We zoeken constructieve oplossingen voor op ons afkomende problemen, reflecteren over inhoudelijke stellingen en organiseren activiteiten die het maatschappelijke debat aanwakkeren. Dit gebeurt met een oprecht respect voor de medemens, om zo het onderling samenleven te versterken. Zie jij het zitten hieraan mee te werken en een actief (of passief) onderdeel van CDS te zijn? Zak dan zeker eens af naar een van onze komende activiteiten of bezoek onze vernieuwde website (www.cdsnet.be/antwerpen) voor meer informatie. We kijken alvast met veel enthousiasme uit naar je komst!

CDS

Comac

Eerst en vooral wil ik iedere student zowel professioneel als sociaal een succesvol jaar toewensen. Een jaar waar je veel te doen zal hebben: feestjes, canti, lessen,... Student zijn is echter meer dan dat, je bent ook lid van de maatschappij. Een maatschappij waar solidariteit en verdraagzaamheid steeds meer baan moeten ruimen voor individualisme en racisme. Vind je deze tendens zorgwekkend? Wil je deze trend veranderen? Maak je dan voor slechts 5 euro lid van Comac, een linkse studentenbeweging. Op het programma staan dit jaar onder andere tweewekelijks een geëngageerde film (bijv. Fahrenheit 911), allerhande debatten, de befaamde Sangria-avond (9 oktober), feestjes...

Wil je lid worden, de nieuwsbrief ontvangen of gewoon een vraag stellen, stuur een mail naar het adres Comac_antwerpen@chengetheworld.org. Surf ook eens naar www.Chengetheworld.org voor onze kalender.

The logo for Comac, featuring the word "COMAC" in a stylized, bold font inside a dark, rounded rectangular shape.

Studenten die kiezen voor een meer rechtvaardige, een meer ecologische wereld zijn niet langer dakloos: GRAS is voor hen dé oplossing. Waar staat GRAS voor? Een ongezouten progressieve mening. Een verhaal van duurzaamheid en sociale rechtvaardigheid. Een alternatief voor het politieke centrumdenken en het neoliberal economisch model. Solidariteit en duurzame ontwikkeling moeten immers meer zijn dan holle slogans. Thema's als klimaat, armoede, sociale zekerheid en democratie staan hoog op onze agenda. Wat mag je verwachten? Films, debatten en kleine panelgesprekken. Via laagdrempelige activiteiten wil GRAS groene thema's op de studentenagenda zetten. Meer inhoud en debat, ook dat is onze missie. Actief worden bij GRAS kan erg eenvoudig. Mail even naar kristof.calvo@gmail.com. Je kan ook vragen om lid te worden van onze mailinglist zodat je steeds wordt uitgenodigd voor onze activiteiten.

KVHV

Het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond is een conservatieve en separatistische studentenvereniging die het nuttige aan het aangename koppelt. Onder het nuttige verstaan wij de onvoorwaardelijke inzet voor onze idealen. Zo staan wij voor een onafhankelijk Vlaanderen los van België en verzetten wij ons tegen het hedendaags al te verregaand individualisme. Binnen dit kader is er plaats voor verschillende overtuigingen en gezindten, die aan bod komen in ons tijdschrift Tegenstroom en tijdens onze lezingen en debatten. Daarnaast maken we ook een belangrijk deel van onze tijd vrij voor andere aspecten van het 'student-zijn', zoals het houden van traditionele cantussen en zangavonden. Hierin staan studentikoze stijl en kameraadschap steeds centraal. In combinatie met onze culturele activiteiten biedt het KVHV een unieke aanvulling op je academische carrière. Zie ook www.kvhv.be/antwerpen.

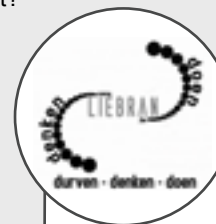
GRAS

Liebran

Liebran is een onafhankelijke vereniging van jongeren met uiteenlopende overtuigingen en politieke visies. Net die verschillen vinden wij interessant om samen te werken rond samenlevingsproblemen anno 2007. Onder de noemer van actief pluralisme treden we daarvoor in dialoog met eigen leden, docenten, politici, middenvelden ... Wij willen problemen begrijpen én naar concrete oplossingen zoeken. Hierbij sta jij als individu centraal, namelijk hoe jijzelf problemen hier en nu kan aanpakken. Onze slogan is 'durven-denken-doen'.

Liebran organiseert heel diverse activiteiten waarbij ludiek, creatief en samenwerking de sleutelwoorden zijn. Wil jij dat er ook iets met jouw mening gebeurt?

Heb je zin om op een ludieke manier actie te voeren, nieuwe mensen te leren kennen en jezelf verder te ontplooien? Geef ons dan een seintje via lode_de_waele@liebran.com of surf eens naar www.liebran.com.

LVS

Het Liberaal Vlaams StudentenVerbond verenigt in Vlaanderen al meer dan 75 jaar studenten met politiek-filosofische interesses. De waardevolle inzichten die het (klassieke) liberalisme ons kunnen bieden zijn vandaag meer dan ooit noodzakelijk om de juiste antwoorden te vinden. Het is de betrachting van het LVS om door middel van kritische reflectie studenten te voorzien van een intellectuele bagage opdat zij het liberale project mee vorm kunnen geven. We bieden daartoe tal van activiteiten aan. Elke week organiseren we een Blauwe Woensdag. Dit kan gaan van een discussieavond tot een groot(s) debat en het uitnodigen van een gastspreker etc. Ook het studentikoze aspect onderbreekt uiteraard niet. De kracht onzer vereniging is haar onafhankelijkheid. LVS is geen synoniem voor Jong-VLD. Ons denken is niet onderworpen, noch aan een dogma, noch aan een partij.

Tot op één van onze activiteiten! www.lvsvantwerpen.be

De NSV! is de enige Vlaams-radical en rechtse studentenvereniging aan de Universiteit Antwerpen. Wij baseren onze werking op "Actie" (actie in het teken van het studentenleven en de Vlaamse Beweging), "Vorming" (het vormen van degelijk gevormde leden die weten waarom en waarvoor ze strijden) en "Studentikoziteit" (kameraadschap en het gezellig beleven van het studentenleven, zonder daarbij te vervallen in gore dopen en ontgroeningen). De NSV! is herkenbaar aan de grijze petten en de zwart/wit/rode linten. We beschouwen de Belgische staat als onze grootste vijand en verzetten ons tegen iedere vorm van linkse multi-kul aan onze Universiteit. De boog kan echter ook niet altijd gespannen zijn en de vriendschappen die in de NSV! gesmeed worden, zijn banden voor het leven.

Bezoek zeker eens onze webstek www.nsv-antwerpen.org of kom een kijkje nemen op een NSV!-activiteit!

NSV!

TEKST: JEF LEYSSENS
FOTO: JONAS VINCKEN

Codasync

Rock, nu ook voor studenten.

In mei wonnen vier jonge goden StuDay on Stage. Terwijl de concurrentie zich een remspoor in de boxershort schrok, liet Codasync zien wat rock ook al weer betekent. Met deze eerste universitaire overwinning op zak, opende de groep op 27 september het welbekende feest van de intelligentsia, StuDay. Na een stormachtige set waarin originaliteit en onvervalst gegroove hand in hand gingen, trok *dwars* de rockers bij de haren.

En heren, hoe voelde het?

Matthias Meersmans (drums): Ik ben het nog even aan het verwerken, maar het was toch in ieder geval...

Bruno Morez (bas): Interessant.

Matthias: Voila.

Denken jullie dat het publiek het evenzeer apprecieerde?

Bram Van Houtte (gitaar): De spots schenen in mijn ogen, maar ik denk toch dat er minstens negenenzestigduizend man redelijk uitbundig stond te kijken. Dat is mooi natuurlijk.

Jonas Meersmans (gitaar): We hebben ook wat ander volk bereikt dan onze harde fankern. Het is weer eens iets anders.

Jullie staan vandaag op StuDay, maar waar komen jullie vandaan?

Matthias: Eerst speelden Bruno, Jonas en ik als NimmerLand snoeiharde black metal. Daarmee hebben we snel en technisch leren spelen. Later zijn we In Progress geworden, waarmee we de melodische toer opgingen. En nu hebben we die twee dingen samengebracht.

Wie is de leider van de groep eigenlijk?

Matthias: Niemand!

Rest: Matthias!

Matthias: Allez gasten.

Jonas: Er is niet echt een leider, Codasync zijn wij samen. Het is ook niet zo dat iemand een nummer aanbrengt en de rest dat dan speelt. Die nummers groeien uit onze samenwerking.

Bram: We hebben daar eigenlijk weinig werk aan, de nummers schrijven zichzelf. Al duurt dat soms maanden.

Is het niet frustrerend om als muzikant vast te zitten in een onbetekenend gat als Antwerpen?

Bruno: De wereld ligt inderdaad wat minder snel aan je voeten hé.

Matthias: Maar we maken onze muziek ook maar omdat we zijn wie we zijn, met Vlaamse klei en al.

Bram: In Amerika moet je ook veel harder je best doen om op te vallen, terwijl de muziekszene hier nog overzichtelijk is.

Jonas: Het ideaal zou zijn als we in Engeland doorbraken, daar val je nog op in de massa.

En weg waren ze, de plas over. ■

Ontdek Codasync op www.codasync.com en www.myspace.com/codasync

met vito in tokio

TEKST EN FOTO'S: VITO ADRIAENSENS

Als je ouders voorstellen om nog een keer met “de familie” op reis te gaan, sla dat aanbod dan niet in de wind want wie weet beland jij ook wel met je moeder in Tokio. “Waar wil je naartoe?” betekent meestal een keuze tussen Frankrijk of Spanje, maar als je lang genoeg aandringt - en belooft alles zelf te zullen regelen - kan het gebeuren dat je plots op een 11 uur durende vlucht richting Narita zit, met naast je een zenuwachtige moeder die langzaam begint te beseffen waaraan ze begonnen is.

Eens aangekomen rijden de Friendly Airport Limousine bussen je tot aan je hotel via de Rainbow Bridge, een brug die over de Baai van Tokio hangt en de stad zelf vanuit de

hoogte bereikt, zodat je tussen torenhoge constructies van glas en staal langzaam afdaalt tot het hart van de stad. Een echt geografisch ‘centrum’ is er echter niet: Tokio bestaat uit 23 wijken waarvan de een al wat hipper is dan de ander. Het middelpunt van de stad wordt bepaald door de massa (acht miljoen inwoners). Shinjuku en Shibuya zijn de wijken waar de meeste Japanners zich heen reppen om te winkelen, werken en ontspannen. De hoofdstations in beide wijken verschaffen toegang tot metro en trein. Op spitsuren zitten de trein- en metrostellen boordevol. Shinjuku Station verwerkt dagelijks ongeveer twee miljoen reizigers, wat twintig keer meer is dan de maximumcapaciteit van het vernieuwde station in Antwerpen.

De drukte is echter niet storend; Japanners zijn van nature rus-

▶ tige mensen. Op de metro doet de helft van de passagiers zelfs aan *power napping*. De drukte kan er echter wel toe leiden dat je hopeloos verloren loopt in de ondergrondse doolhoven. Het moeilijkst is dan ook niet het nemen van de metro of de trein naar een bepaalde bestemming, maar wel het vinden van de juiste uitgang. Bijna alle stations zijn via lange wandelgangen en roltrappen aangesloten op grote kantoorgebouwen en winkelcentra. De massa volgen is dan niet altijd zo verstandig, want als die wordt opgeslokt door een wolkenkrabber, en jij op een klein parkje uitkomt, is de kans groot dat je door één verkeerde uitgang op 4 kilometer van je oorspronkelijke bestemming terechtgek-

men bent. Mensen bieden echter spontaan hulp aan als ze je zien turen in een kleine stadsgids. Zo kregen we na een al veel te lange zoektocht naar het Museum of Contemporary Art op de rand van Tokio - en na het vruchteloze aanklappen van een plaatselijke politieagent die niet kon kaartlezen - de hulp van een zakenman die eerst het museum opbelde en ons vervolgens op een taxi zette naar de juiste bestemming. Denk voortaan dus twee keer na vooraleer je de zoveelste Japanse toerist een willekeurige richting uitstuurt.

Een cliché dat ontkracht moet worden is dat Tokio een erg dure stad is. In een hotel in het centrum zal je geen fortuin

S

moeten neertellen, al ligt het naast het Park Hyatt, de verblijfplaats van Bill en Scarlett in 'Lost in Translation'. Tokio is op veel vlakken zelfs goedkoper dan Antwerpen. Voor eten, drinken, metrogebruik en toegang tot musea betaal je in de properste stad ter wereld minder dan thuis, en de service is veel beter. In elke winkel, van een *designer store* tot het kleinste supermarktje, word je door de werknemers – meestal opgetutte Japanse schone - vriendelijk begroet met een *irashaimaseee* ('welkom'). Wanneer je dan daadwerkelijk iets gekocht hebt, escorteren ze je vaak met je inkopen naar de deur om die daar te overhandigen en een diepe buiging te maken, immer gevolgd door *arigato-gozaimasu* ('hartelijk bedankt').

Tokio bestaat gelukkig niet alleen maar uit winkelcentra. De vele wolkenkrabbers worden geflankeerd door parken, die als groene eilandjes door de stad verspreid liggen. 's Avonds verandert Tokio dan weer in een neonparadijs. Een drankje in de New York Bar op de tweeënvijftigste verdieping van het Park Hyatt, of een avondje Shibuya terwijl er een tropische storm woedt zijn aanraders voor iedereen die wil baden in het achtergelaten aura van Scarlett Johansson. Voor de anderen is er ook nog altijd het pittoreske *Tokyo Bay*, waar je naast Sega's *virtual reality arcade* 'Joypolis' ook een Disneyland, een strand en - uiteraard - een gigantisch winkelcomplex vindt. Genoeg te doen dus in Tokio, zeker als je er maar een week verblijft. Helaas heb je dan nog maar aan het topje van de ijsberg gelikt. ■

De federale kieskring, een eigentijds electoraal instrument

Het voorstel voor een federale kieskring, dat in februari 2007 werd gelanceerd door de Paviagroep, wordt door tegenstanders gemakkelijk afgedaan als een weinig vruchtbare poging om terug te keren naar een unitair België. Daarbij verliezen zij, al dan niet bewust, uit het oog dat in de Belgische geschiedenis nooit zoiets als een federale kieskring heeft bestaan en dat de bedenkers van het voorstel allesbehalve verstokte belgicisten zijn.

Het idee om 15 zetels van de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor te behouden voor afgevaardigden die zijn gekozen in een federale kieskring blijkt niet nostalgisch achteruit. Het biedt integendeel een eigentijds antwoord op een probleem waarmee in wezen alle representatieve democratieën worstelen - het probleem, meer bepaald, hoe de fictie van de 'volksvertegenwoordiging' in een kiessysteem moet worden vertaald. Dat het 19de-eeuwse systeem, met kleine kiesomschrijvingen en dus sterk op hun lokale belangen gerichte vertegenwoordigers, niet aan het ideaal beantwoordde, werd al vroeg begrepen. Een tendens naar verruiming van de kiesomschrijvingen zette zich in, met het Nederlandse systeem van de 'nationale kieskring' als meest extreme manifestatie. Dat een dergelijk systeem ten nadele gaat van de nabijheid tussen de politicus en de kiezer, maken de recente ontwikkelingen in Nederland echter steeds meer duidelijk. Het voorstel van de Pavia-groep combineert de voordelen van beide systemen

door aan elke kiezer twee stemmen voor de Kamer te geven: één om een vertegenwoordiger aan te duiden binnen een provinciale kieskring (of, tot nader order, in het arrondissement Leuven of Brussel-Halle-Vilvoorde) en één om een kandidaat te verkiezen die op de federale kieskring opkomt. Op die manier kan hij of zij zowel 'lokale' bekommernissen politiek laten meespelen als nationale preferenties te kennen geven. De partijen die zich presenteren op de provinciale en de federale lijsten kunnen dezelfde zijn, maar evengoed kunnen partijen voor de federale kieskring lijstverbindingen aangaan, al dan niet over de taalgrens heen. Op die manier kan zich ook voor materies die momenteel nog federaal zijn een reële democratische dynamiek ontwikkelen, los van alle lokale, regionale of communautaire belangen.

Is de combinatie van een lokale en een 'nationale' kieskring voor alle representatieve systemen heilzaam, dan geldt dit des te meer voor de complexe federale staat die België heet. In tegenstelling tot andere federale landen beschikt België sinds het einde van de jaren 1970 niet meer over nationale partijen. Het gevolg daarvan is een schrijnend democratisch tekort. De federale politieke instellingen worden immers bevolkt door politici die zich slechts tegenover één landsdeel hoeven te verantwoorden. Er is weinig verbeeldingskracht voor nodig om in te zien dat een dergelijke situatie communautair opbod in de hand werkt en een constructieve dialoog bemoeilijkt. Zij creëert een atmosfeer waarin problemen 'onverwijd' of 'onvoorwaardelijk' moeten worden

Een federale kieskring als antwoord op de communautaire malaise?

Bij de Vlaamse partijen klinkt het bijna eenstemmig dat de moeilijke regeringsvorming de schuld van de Frans-taligen is. Het antwoord is dan ook eenvoudig: meer regionaliseren en minder België. Of toch niet? Enkele prominente academici verzamelden zich en onder de naam Paviagroep pleiten zij voor een kieskring die de gewesten overstijgt. In deze federale kieskring zouden 15 van de 150 zetels toegewezen worden: Vlamingen kunnen dan ook op Waalse politici stemmen en vice versa. Spiritvoorzitter Geert Lambert is het niet eens met het pleidooi van Marnix Beyen en Dave Sinardet, twee UA-academici die verbonden zijn aan de Paviagroep.

opgelost of integendeel 'onbespreekbaar' zijn. Zelfs wie een verregaande staatshervorming nastreeft, is nochtans weinig gediend met dergelijke krachtwoorden. Dat hebben Yves Leterme en Bart De Wever de voorbije weken pijnlijk hard moeten vaststellen. Zowel voor wie de huidige federatie beter wil laten functioneren als voor wie haar verder op een democratische wijze wil uitkleden, biedt de federale kieskring mogelijkheden die in de huidige institutionele context ontbreken.

Marnix Beyen en Dave Sinardet zijn verbonden aan de Paviagroep en respectievelijk historicus en politicoloog aan de Universiteit Antwerpen.

Leuke denkoefening, maar niet realistisch

“Il y a en Belgique des Wallons et des Flamands. Il n’y a pas de Belges.” De beruchte uitspraak van Jules Destrée is bijna honderd jaar oud en heeft nog niets aan actualiteitswaarde ingeboet. De federale verkiezingscampagne en de moeizame regeringsvorming illustreren het nog maar eens: we kennen elkaar niet, we begrijpen elkaar niet en er is meer onderling wantrouwen dan verbondenheid. Als je niet beter wist zou je denken dat de Vlaamse en Franstalige pers commentaarstukken schrijven over twee verschillende landen. De bekendste BV’s zijn over de taalgrens nobele onbekenden, terwijl Franstalige sterren als Cécile de France of Benoît Poelvoorde in Vlaanderen hetzelfde lot beschoren zijn.

Sinds de opsplitsing van de unitaire politieke partijen leven Vlamingen en Franstaligen ook politiek in twee verschillende landen. Er bestaan als het ware twee gescheiden democratieën die na de verkiezingen een gezamenlijke regering moeten vormen. Dat vergemakkelijkt de zaken er uiteraard niet op, maar het is nu eenmaal eigen aan een federatie met ruwweg twee gelijkwaardige delen. Denken dat je deze situatie rechtstreekt met een leuke denkoefening als het voorstel van de Pavia-groep is om het zacht uit te drukken een tikkeltje naïef. Men kan de klok van enerzijds

regionalisering en anderzijds Europese integratie niet meer teruggedraaien.

Los daarvan is het voorstel ook hoogst onrealistisch. Een federale kieskring past in ons Belgische staatsbestel, dat is opgebouwd rond fragiele evenwichten, als een baksteen in een kaartenhuisje. Zo maken de paritaire samenstelling van de federale regering en de bijzondere meerderheden in het parlement het numerieke overwicht van de Vlamingen politiek ongedaan. In ruil is er een gegarandeerde vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel. Het voorstel van een nationale kieskring zet dit alles op de helling. Het feit dat in het voorstel negen van de vijftien verkozenen Nederlandstalig moeten zijn, geeft trouwens al aan dat een nationale kieskring niet past in ons systeem.

Zolang het Paviavoorstel voor een federale kieskring niet gelijktijdig voorziet in de opheffing van de bovenvermelde grendels, draagt het niet bij tot een vermindering van de scheef trekking van de democratie op Belgisch niveau. Het vergroot ze zelfs door de tweetalige kieskring B-H-V tot het hele Belgische grondgebied uit te breiden. Daarnaast voert zo’n kieskring een onhaalbare kiesdrempel in voor kleinere partijen.

De bedenkers van de federale kieskring beweren dat de gescheiden kieskringen afbreuk doen aan het democratisch gehalte van onze instellingen. Ik kan als

Vlaming immers niet stemmen voor Elio Di Rupo of Michel Daerden. Maar is dat echt zo ondemocratisch? Ik kan me niet herinneren dat Freya Van den Bossche of Patrick Janssens op mijn stembrief stonden in Oostende. En toch zijn ze verkozen in het federale parlement. Is dat ondemocratisch? En zijn landen als het Verenigd Koninkrijk en Duitsland, waar ook geen nationale kieskringen bestaan, dan geen democratieën?

En tot slot: stel dat Yves Leterme in een dergelijke prothese-kieskring verkozen raakt met achthonderdduizend Vlaamse stemmen en tien Franstalige, zou dat van hem een meer legitieme premier maken? Ik denk het niet.

Geert Lambert is voorzitter van Spirit

Contra: Geert Lambert

Eigen ^{eerst} gelijk

Jonas Vincken

Adieu, seminaries

Weinig boeken, veel nostalgie

Het begon tijdens de examens: stapels boeken uit de Rodestraat en Campus Drie Eiken verdwenen in verhuishagens. Professoren, personeel en studenten stonden erbij en keken ernaar. De bibliotheek Humane en Sociale Wetenschappen raakte met die vracht rijkelijk gevuld, maar de seminaries van het R-gebouw slonken tot puin. Gelukkig vinden we begin september een laatste, voorlopig overlevende – al is het seminarie Romaanse intussen niet meer dan een karkas en zit verantwoordelijke Frederik Hulstaert er wat verloren bij.

TEKST: KIRSTEN CORNELISSEN, FOTO: JEF LEYSSENS

Kan de centrale bibliotheek de sociale rol van de seminaries overnemen? Deze waren immers een kruispunt voor studenten en professoren; een draaischijf waar je papers binnenbracht en examens kwam afleggen.

Het echoot in het bijna lege lokaal als Hulstaert, een tikje weemoedig, begint te vertellen over zijn seminarietijd. Hij werkte er vier jaar en krijgt binnenkort een nieuwe functie bij het Faculteitssecretariaat Letteren en Wijsbegeerte. Wat zal hij het meest missen, boeken of studenten? “Beide, ik lees graag en vond het leuk studenten wegwijs te maken in een wetenschappelijke bibliotheek. Voor hen was het seminarie - meer nog dan een bib - een onofficiële ombudsdienst waar ze opmerkingen over lessen kwijt konden of een professor aanspraken; die zaten hier vaak in hun “salon” te keuvelen. Ik merk nu dat profs deze holle ruimte mijden. Aan dit lokaal kleeft immers een verhaal dat je niet meteen kan wissen en dat soms nostalgie losweekt.”

Kroniek van een aangekondigde dood

Dat verhaal was er één van verhuizen en verruimen, zo blijkt als we polsen naar het ‘nostalgiegehalte’ van professor Vanneste uit de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. “Bij de oprichting van UFSIA in ’65 bevonden de seminaries zich allemaal in de D-blok, toen nog een bouwvallige prefab van een tweetal verdiepingen. Enkele jaren later verhuisden bepaalde opleidingen, en daarmee ook torens boeken, naar het nieuwe R-gebouw dat over ruimere seminaries beschikte. Zo lagen de vakspecifieke boeken voortaan binnen handbereik van onze bureaus en leslokalen.” De luxe werd echter overschat: “Al gauw bleek dat de seminaries te klein waren en dat zo’n open systeem, waar iedereen vrij ontleent en er dus begeleiding en controle nodig is, om veel personeel vraagt. De investering in een voltijds personeelslid strookte niet langer met de optimalisatie en besparingsplannen van de universitaire bibliotheek; het verdwijnen van de seminaries lag dan ook voor de hand.

Campus Drie Eiken ontsnapte evenmin aan de ontruimingsgolf. De uitbreiding van de centrale bib ging ook daar gepaard met een grote herstructurering: de collectie Germaanse werd deze zomer al overge-

de seminaries in de Stadscampus doet uiteenlopende reacties opwellen. "Dit verdwijnen is spijtig maar ik heb begrip voor de zoektocht naar een nieuwe, efficiëntere werkruimte," stelt professor Vanneste.

"De seminaries zijn in de vernieuwde bib enigszins gereconstrueerd maar dat belet niet dat een vertrouwd biotoop wegvalt. De boeken zijn nu opgeborgen in laden, waardoor je niet langer weetgierig kan flaneren

uitzicht blijft, maar de R-blok wordt een werkgebouw. En niets meer dan dat. ■

Met medewerking van Kim Overlaet

Met het gereduceerd aantal lesuren en de heterogene groepen die het Bachelor- en Mastersysteem met zich meebrengt, is een verbroederingsplek als het seminarie zeker aangewezen om de individualisering af te remmen.

bracht naar de Stadscampus, evenals die van Rechten, PSW en Bibliotheekwetenschappen. "De lege leeszaal R - die deze verhuis in Wilrijk achterliet - wordt binnenkort gerenoveerd om de collectie Farmacie, Geneeskunde en Biochemie te herbergen", meldt campusverantwoordelijke Anke Jacobs. De boeken van de Exacte Wetenschappen verhuizen dan weer naar Campus Groenenborger. Na deze operatie omvat de UA-collectie drie clusters, met de Humane en Sociale Wetenschappen in de Stadscampus, de Biomedische Wetenschappen in Wilrijk en het merendeel van de Exacte Wetenschappen in Groenenborger.

Niet leuk maar wel logisch

Deze veranderingen zijn aanzienlijk en niet altijd even mals. Vooral het verlies van

Het elektronisch beheer van de collectie, het beveiligingssysteem en de lange openingsuren betekenen inderdaad een verbetering tegenover de vroegere seminaries. De centrale bib biedt een hele resem aan faciliteiten, en het is dan ook te hopen dat studenten hier uitvoerig over gebriefd worden.

Geen gebrek aan comfort dus, maar kan de centrale bibliotheek ook de sociale rol van de seminaries overnemen? Deze waren immers een kruispunt voor studenten en professoren; een draaischijf waar je papers binnenbracht en examens kwam afleggen; een cocon waar studenten samenwerkten. Met het gereduceerd aantal lesuren en de heterogene groepen die het Bachelor- en Mastersysteem met zich meebrengt, is zo'n verbroederingsplek zeker aangewezen om de individualisering af te remmen.

langs de rekken maar doelgericht moet zoeken. Bovendien zijn de groepslokalen in de nieuwe leeszaal beperkt," meent Hulstaert. "Maar," merkt professor Vanneste dan weer op, "de Agora ontpopt zich misschien nog meer tot een vervangende ontmoetingsplaats."

De seminarieruimtes doen inmiddels dienst als secretariaat of leslokaal. Met de vele combinaties en humane afstudeerrichtingen komen nieuwe lokalen maar al te goed van pas. Die rationele verantwoording van het gebeuren toomt de nostalgie toch niet helemaal in. Wanneer we een laatste blik werpen op het seminarie Romaanse, staart Hulstaert naar het verhuisklare bureau, zijn favoriete plek: "Hier zat ik graag, omringd door grote ramen, onder een dikke boom en dichtbij een historische kerk. Zo'n mooi uitzicht, dat hebben weinig mensen." Het

Het verhaal van de seminaries was er een van verhuizen en veruimen.

PIERRE-PAUL VAN BOGAERT

Professor Pierre-Paul Van Bogaert doceert onder andere celbiologie en neurowetenschappen aan de studenten Geneeskunde en Biomedische Wetenschappen en is berucht vanwege zijn moeilijke examens. *dwars* ging op zoek naar de man achter de professor en peilde naar zijn culturele interesses.

Beste professor Van Bogaert, u hebt zelf ook ooit op kot gezeten. Welke posters sierden uw muren toen?

In mijn studentenkamer in Leuven had ik een poster aan mijn muur van 'De man met de gouden helm' door Rembrandt en andere, meer erotische posters van de fotograaf David Hamilton

Wat was de eerste plaat die u kocht?

Dat was er een met orgelmuziek van Johann Sebastian Bach met onder andere

de Toccata en fuga in d-mol en Passacaglia in c-mol.

Wat leest u momenteel voor het slapen gaan?

Op mijn nachtkastje ligt nu 'Dunkirk – Fight to the Last Man' van Hugh Sebag-Montefiore. Dat is een geschiedenisboek over de harde strijd die geleverd werd door de Britten, Fransen en Belgen om Duinkerke te verdedigen zodat zoveel mogelijk soldaten per boot konden geëvacueerd worden, to fight another day.

Wat was de laatste film die

u op het witte doek zag?

De laatste keer dat ik in de bioscoop was, heb ik "Troy" gezien: een verfilming van de Ilias met het beleg van Troje.

Zijn er naast uw syllabus nog andere werken die uw studenten absoluut gelezen moeten hebben?

Alle studenten in de richting waar ik doceer zouden 'The Origin of Species' van Charles Darwin en 'The Double Helix: A Personal Account of the Discovery of the Structure of DNA' van James D. Watson moeten lezen.

TEKST: SAMUEL DE WILDE, FOTO: UA

Al ijsberend loodst hij zijn studenten door de breinen van 's werelds bekendste filosofen en in de pauze steekt hij samen met andere nicotineadepten een zelfgerold sigaretje op. Hij geeft les aan de studenten Wijsbegeerte maar is ook geducht omwille van het verplichte vak 'Inleiding tot de Westerse Wijsbegeerte' in de eerste Bachelor Taal- en Letterkunde en Geschiedenis. Dames en heren: professor Geert Van Eekert.

Weet u nog wat de eerste plaat was die u kocht?

Dat was er een van T.C. Matic: 'Choco'.

U luisterde dus vooral naar rockmuziek?

Ik heb zelf heel lang muziek gespeeld en veel gedrumd in groepjes. Ik was een groot fan van Arno Hintjens; als die in de buurt optrad ging ik altijd kijken. Maar vandaag de dag ben ik meer met jazz en barokmuziek bezig.

Van welke recente boeken hebt u het meest genoten?

Ik heb 'The Corrections' van Jonathan Franzen gelezen en daar ben ik wild enthousiast over. 'Extremely Loud and Incredibly Close' van Jonathan Safran Foer vind ik ook geweldig en in eigen land vind ik Dimitri Verhulst

zeer goed. Professor Joris Gerits zei me ook dat ik...

...zijn boek ('365', dagboeknotities, nvdr.) moet lezen?

Dat heb ik al gelezen. Neen, hij raadt me aan 'Niemandsbuid' van Louis Ferron te lezen omdat dat over Adèle Schopenhauer gaat. Literatuurtips van Jo Gerits sla ik nooit in de wind.

Welk boek zouden al uw studenten gelezen moeten hebben?

Ik denk dat dat 'De Toverberg' van Thomas Mann zal zijn. Dat boek heeft me echt ontroerd en het is ook grote literatuur. Natuurlijk is zo'n leestip wel erg subjectief, maar Mann zegt iets over wat belangrijk is in de werkelijkheid.

Als laatste vraag: bekijkt u

veel films?

Niet echt, ik lees veel meer. Onlangs zag ik wel 'Das Leben der Anderen' en afgezien van de laatste vijf minuten – dat heb ik bij bijna alle films - vond ik het goed. Mijn lievelingsfilms gaan vaak over een oorlogs- of postoorlogssituatie: 'Soleil Trompeur' over de Russische Revolutie en 'Underground' over het conflict in de Balkan. Ik kan heel erg ontroerd worden door films die laten zien hoe de geschiedenis zonder mededogen mensen kan vermalen: dat grote perspectief van de geschiedenis die voortrolt en de onschuld daartegenover van burgers die er om de meest uiteenlopende redenen bij betrokken raken. Dat is eigenlijk een van de belangrijkste aspecten van de tragiek van het bestaan.

TEKST: VITO ADRAENSSENS, FOTO: SAMUEL DE WILDE

Kif Kif
presenteert

Interculturele JOBBEURS

➤ **Stodie-voormiddag**
met sprekers uit overheids-
en bedrijfswereld

➤ **Walking wereldlunch**

➤ **Stand-up comedy & receptie**

PRO DIVERSITEIT
VACATURES

27 OKTOBER '07

STADSCAMPUS UA

Grote Kauwenberg 2, Antwerpen

SCHRIJF JE SNEL IN, HET AANTAL PLAATSEN IS BEPERKT!

Surf als de bliksem naar www.jobs.kifkif.be en schrijf je in voor de jobbeurs en het hele gebeuren!
(Op tien minuten van het Centraal Station/ Parkeermogelijkheid in de buurt)

De allereerste interculturele jobbeurs van Vlaanderen!

Ben je tussen de 18 en 65 jaar? Heb je minstens een diploma secundair onderwijs of heb je een pak werkervaring achter de kiezen? Behaal je dit jaar je bachelor- of masterdiploma? Of wil je gewoon je licht opdoen omtrent diversiteit en de arbeidsmarkt? Surf dan vliegensvlug naar onze website www.jobs.kifkif.be, waar je je ook kan inschrijven voor Kif Kif's eerste interculturele jobbeurs van Vlaanderen!

Hoofdsponsors:

Sponsors:

Deelnemende bedrijven:

v.u.: Dany Neudt - Bondgenotenstraat 52, 1190 Brussel - www.kifkif.be - Niet op de openbare weg gooien

┌ Mocht je nog nooit van het vak Levensbeschouwing gehoord hebben, dan zal je het in de loop van je carrière aan de Universiteit Antwerpen ongetwijfeld tegenkomen. Sinds vorig jaar moet elke student in derde Bachelor dit vak immers succesvol afleggen voor hij of zij het felbegeerde diploma krijgt. Levensbeschouwing werd in het leven geroepen om studenten inzicht te verschaffen in de verschillende geloofsovertuigingen die een multiculturele samenleving kleuren – een broodnodig inzicht volgens de initiatiefnemers van het Centrum Pieter Gillis. Vorig jaar heeft *dwars* dit vak en de plaats ervan aan onze universiteit al onder de loep genomen samen met de titularissen, Patrick Loobuyck en Walter Van Herck. Nu kloppen we opnieuw bij hen aan – dit keer voor een evaluatie van het afgelopen jaar en om te horen welke veranderingen er zoal op til zijn.

Meer **leven** en **meer**. beschouwing?

Het vak Levensbeschouwing viert haar eerste verjaardag

TEKST: FOLKER DEBUSSCHER EN ASTRID DE WIT
FOTO: RUDINA CORAJ

“Er is veel kritiek gekomen op het vak Levensbeschouwing, maar dat was wel te verwachten,” zeggen beide professoren: “Problematischer zou zijn als er gewoon geen reactie kwam.” Bij de studentenevaluaties kreeg het vak echter een normale score van 3,5 tot 4 op 5. Dat is zowat het gemiddelde bij de vakken aan onze universiteit. In de open commentaren onderaan de evaluatieformulieren kwam eveneens een evenwichtig beeld naar voren, met mensen die niets hadden geleerd en het vak wilden afschaffen, mensen die een openbaring hadden gekregen en een grote zwijgende middenmoot daar ergens tussenin. Maar in alle eerlijkheid: de exacte wetenschappers moesten hun evaluatieformulier per

e-mail doorsturen, waardoor hun respons bedroevend laag lag. Bovendien scheppen die gestandaardiseerde evaluatieformulieren niet echt een accuraat beeld; ze zijn immers uniform voor alle vakken aan de universiteit. “Maar,” zegt Van Herck, “wij hebben voortdurend informele evaluaties, in gesprekken met de gastsprekers en de studenten na de lessen, of wanneer een student een inhaalexamen komt doen.”

In het tweede semester bleek de opkomst op de buitencampussen lager, maar was de bereidheid tot luisteren hoger. De lage opkomst wijten beide titularissen voor een deel aan het feit dat er op de buitencampussen gewoon niet genoeg te doen is om zelfs maar één uur te wach-

ten, laat staan vier uur, en dan nog voor een vak waarvan de leerstof integraal in de cursus staat. De hogere luisterbereidheid wijten ze aan de ene kant aan de iets kleinere groep in de A-module (twee- tot driehonderd minder dan op de Stadscampus) en aan de andere kant vermoeden ze een verschil tussen de positieve en de humane wetenschappen: in die laatste groep zit waarschijnlijk een groter deel studenten dat zijn studie met de natte vinger gekozen heeft en nu hoopt met zo weinig mogelijk moeite af te studeren.

Een nieuw jaar, een nieuw kleedje

Levensbeschouwing bestond uit een algemene A-module en twee specifiekere modules, te kiezen uit een lijst van vier B-

modules en vijf C-modules. In grote lijnen blijft deze structuur behouden; aan een aantal dingen werd echter gesleuteld.

U kunt zich de verbouwde reactie van sommige gastsprekers in de A-module allicht voorstellen toen ze in het eerste semester voor een aula met meer dan achthonderd studenten gedropt werden. Om dat probleem op te lossen, wordt de A-module nu door Loobuyck en Van Herck zelf gegeven. Dit gebeurt op de Stadscampus per faculteit, hoewel elke faculteit wel dezelfde lessen krijgt. De A-module verandert ook van inhoud. Het worden niet langer inleidingen tot specifieke levensbeschouwingen, zoals in het afgelopen jaar. Een veel gehoorde kritiek op de A-module – naast de overvolle aula's – was immers dat deze module voor een groot deel bestond

uit herhalingen uit het middelbaar: alle basisinformatie over het christendom, de islam, het jodendom, de vrijzinnigen en de belangrijkste Oosterse religies passeerde gewoon opnieuw de revue. Daar komen

zijn hamer, het schrijven van de Koran of de Verlichting).

In de B-module komt er een iets zwaardere nadruk op de islam, met de nieuwe module

Studenten geven Levensbeschouwing een gemiddelde score, vergelijkbaar met andere vakken aan de Universiteit Antwerpen.

dan vier lessen voor in de plaats die het overkoepelende concept 'levensbeschouwing' behelzen: een les over het actief pluralisme, een les over de oorsprong en de huidige plaats van levensbeschouwing in onze kennismaatschappij, een overzicht

van de belangrijkste termen die veelvuldig gebruikt worden als het over levensbeschouwingen gaat en ten slotte een chronologie van belangrijke gebeurtenissen in verband met levensbeschouwing in onze maatschappij (denk 'het jaar 0', Luther en

'Islam in context'. Die zal gegeven worden door gastdocente Meryem Kanmaz van de UGent, die net een doctoraat heeft afgeleverd over de emancipatiedynamieken van moslimminderheden. De B-module over de Oosterse levensbeschouwingen krijgt ook nieuwe docenten met indoloog Winand Callewaert en sinologe Patricia Konings. De C-module verliest dan weer de keuzemodule 'Levensbeschouwing en het individu', waardoor er nog vier overblijven, evenveel als in de B-module.

Tot slot, het slaagpercentage vorig jaar lag opvallend hoog: boven de 90%. Als verdere uitleg hierbij kregen we te horen dat elke student die een minimale studeerinspanning levert, gerust een twaalf kan halen. En – goed nieuws misschien voor studenten in derde Bachelor – dit lijkt niet onmiddellijk te veranderen. ■

Slaagpercentage voor het vak Levensbeschouwing: 90 procent

Studeren: een gewaagde onderneming?

ASTRID DE WIT

Zelfmoord bij studenten

In 2005 verspreidden de media het “goede nieuws” dat sinds de invoering van de semesterexamens aan de K.U.Leuven “slechts één of twee studenten” ervoor had gekozen om uit het leven te stappen. De op het eerste gezicht misplaatst positieve ondertoon in de berichtgeving destijds kwam voort uit het feit dat er in de jaren daarvoor telkens zes of meer Leuvense studenten zich van het leven beroofden tijdens de examenperiode. Dankzij de invoering van de semesterexamens, die de stress wat meer spreidden, was dat aantal gevoelig afgenomen. De Universiteit Antwerpen beschikt niet over zulke cijfers, maar uit gegevens van het Vlaams Agentschap voor Zorg en Gezondheid blijkt dat er inderdaad merkelijk meer zelfdodingen plaatsvinden in de stressvolle maanden van het academiejaar, zoals juni. Maken examens ons ook letterlijk kapot?

Danny Boeykens, studentenbegeleider en coördinator van de Studentgerichte Dienst van de Stadscampus, nuanceert onmiddellijk: “De stress van examens kan de druppel zijn die de emmer doet overlopen, maar het zijn voornamelijk andere factoren die zelfmoordgedachten bij studenten losweken: slechte sociale relaties, problemen thuis, seksuele mishandeling, relatieproblemen of depressiviteit.”

Ook Griek Forceville van het Centrum ter Preventie van Zelfmoord wijst erop dat zelfmoordgedachten of zelfmoordgedrag niet louter te maken hebben met examens: “Vooral belangrijk is hoe een student de stress die examens met zich meebrengen ervaart. Wie perfectionistisch is, een laag zelfbeeld heeft of kampt met faalangst, is tijdens stressmomenten extra kwetsbaar.”

Het is dus niet nodig om maatregelen te

nemen die de druk verlagen tijdens de examenperiode?

DANNY BOEYKENS Het is nu eenmaal eigen aan examens dat ze stress veroorzaken. De vraag is: hoe ga je met die stress om?

GRIEKE FORCEVILLE Leren omgaan met stress is inderdaad essentieel. Al op vroege leeftijd zou aan kinderen moeten worden duidelijk gemaakt dat de dingen niet altijd zo vlotjes verlopen als ze wel zouden willen. Veel hangt bovendien af van de bereidwilligheid van studenten om hulp te zoeken. Vlaamse jongeren blijken ten opzichte van Nederlandse jongeren moeilijk de weg te vinden naar hulp; we zouden hen moeten duidelijk maken dat daar echt niets mis mee is. Als er problemen zijn, moeten die bespreekbaar worden gemaakt, zodat jongeren naar gezonde probleemoplossers kunnen grijpen. Sport, alles van je afschrijven, afleiding

zoeken in hobby's... die positieve uitwegen verschillen voor iedereen, maar ze zijn er wel. Al te vaak blijkt echter dat Vlaamse jongeren naar negatieve probleemoplossers zoeken in stresssituaties. Als wij hen leren omgaan met zulke situaties, zullen ze vanzelf positiever omgaan met stressmomenten als examens. Dit neemt natuurlijk niet weg dat je tijdens de examens extra hulp kunt aanbieden, bijvoorbeeld in de vorm van een ombudsdienst.

Vinden Antwerpse studenten de weg naar de Studentgerichte Dienst?

BOEYKENS Sommige studenten komen helaas nooit bij ons terecht. Wij proberen de

voor examens gaan soms immers diepere psychologische problemen schuil.

Krijgen jullie geregeld studenten over de vloer met zelfmoordgedachten?

BOEYKENS Een heel aantal van de studenten die wij opvangen, blijkt toch na te denken over zelfdoding.

Hoe kunnen professoren of medestudenten signalen herkennen van iemand die met zelfmoordgedachten speelt?

FORCEVILLE Het is niet realistisch om te verwachten van de man in de straat, dus ook van de gemiddelde prof of student, dat zij de taak van professionele hulpverleners op zich nemen. Het is echter wel nodig dat zij

de Zelfmoordlijn.

Het Centrum ter Preventie van Zelfmoord geeft ook opleidingen om deskundigheid op het gebied van zelfmoordpreventie te bevorderen.

FORCEVILLE Inderdaad, en die deskundigheidsbevordering werpt ook zijn vruchten af. Die daling van het aantal zelfmoorden aan de K.U.Leuven zal enerzijds misschien wel iets te maken hebben met het invoeren van de semesterexamens, maar eind jaren negentig is door ons ook een vorming gegeven aan de ombudsdiensten en dat zou eveneens een rol kunnen hebben gespeeld. Het is bewezen dat deskundigheidsbevordering van bepaalde sleutelfiguren in de omgeving van jongeren effectief is.

Hebben de studentenbegeleiders van de UA een dergelijke opleiding gekregen?

BOEYKENS Niet specifiek van het Centrum ter Preventie van Zelfmoord, maar alle studentenbegeleiders aan de Universiteit Antwerpen hebben een opleiding psychotherapie achter de rug, of zijn die nog aan het voltooien, en daarin komt de problematiek van zelfdoding sowieso uitvoerig aan bod. Er zijn ook een aantal die een bijkomende opleiding over zelfmoordpreventie hebben gevolgd. Bovendien bestaat er in Antwerpen zoiets als Psynet: een samen-

werkingsverband tussen hogescholen en de universiteit rond de geestelijke gezondheid van studenten. Binnen Psynet is er gespecialiseerde vorming en begeleiding van alle studentenbegeleiders binnen dat netwerk en daarin komt zelfmoordpreventie uiteraard ook aan bod. Voldoende expertise voor handen dus. ■

■ I N F O

Voor meer informatie kan je altijd terecht bij:

Het Centrum ter Preventie van Zelfmoord

De gratis Zelfmoordlijn: 02 649 95 55 (24u/24u) De Zelfmoordlijn online (chat): <http://www.zelfmoordlijn.be/> (op dinsdagen en donderdagavond van 19u tot 21u30)

De studiebegeleiders van de UA: Departement Studentgerichte Diensten

stip@ua.ac.be STIP CDE 03 820 20 09 STIP CST 03 220 48 72

Vanaf oktober organiseert het Centrum ter Preventie van Zelfmoord een opleiding voor kandidaat-vrijwilligers voor de Zelfmoordlijn (telefoon en online). Voor meer informatie, surf naar <http://www.zelfmoordlijn.be/>.

Zelfmoordgedachten moeten altijd ernstig worden genomen.

drempel echter zo laag mogelijk te houden. Het Studenteninformatiepunt, het STIP, ligt in het hart van de universiteit, zowel op de Stadscampus als op Campus Drie Eiken. Er is altijd iemand aanwezig, zeker tijdens de examenperiode, maar ook tijdens de vakantie. Bovendien zijn wij ingekaderd in de Dienst Studieadvies en Studentenbegeleiding, wat de drempel ook verlaagt. Achter klachten over studieproblemen of angst

een zekere openheid aan de dag leggen en alert zijn voor de signalen van studenten die denken aan zelfdoding. Dan kan eventueel extra begeleiding worden ingeroepen, met toestemming van de student uiteraard. Zelfmoordgedachten moeten altijd ernstig worden genomen. Als je als prof of student geconfronteerd wordt met suïcidaal gedrag, kan je gelukkig beroep doen op deskundig advies, zoals dat van

Brengt oktober vorst en sneeuw, men hoort in de winter veel klaaggeschreeuw

JEF LEYSSENS

Oktober biedt geen onwaarschijnlijk legendarische vloedgolf van prachtige culturele activiteiten, maar na veel ploeteren zijn er toch wat ruwe diamanten uit het slijk gekomen. Viel Spass!

Heel de maand door Fotomuseum: Stephan Vanfleteren, 'Belgium' (werk van een van 's lands beste fotografen)

3/10 deSingel: Flat Earth Society (avantbigband)

4/10 Rataplan: Thé Lau (frontman van The Scene, solo meer dan te prui-men)

4/10 Arenbergschouwborg: Trois-soeur en Aranis (kamerfolk)

5/10 Petrol: De Mens (de u welbekende betere inheemse rockgroep)

6-7/10 Zuiderpershuis: Het Andere Boek (boekenbeurs die verder kijkt dan haar neus lang is)

9/10 Arenbergschouwborg: Warre Borgmans en Fidelio strijkkwartet, 'Wolfgang' (muzikale vertelling over Mozart)

11-27/10 Toneelhuis: Guy Cassiers, 'Wolfskers' (artistiek leider van het Toneelhuis speelt een thuismatch)

12/10 De Roma: Raymond van het Groenewoud (songsmid bekend van hits als 'Meisjes' en iets minder bekend met een hele rits uiterst mooie liederen)

13/10 Zuiderpershuis: Kasai Allstars (Congoese combinatie van traditionele muziek met electronica)

19-20/10 deSingel: Muziektheater Transparant, 'Void' (muziektheater, of wat dacht u?)

19/10 TRIX: Creature with the Atom Brain en Black Cassette (schuurpapierpop en bijzonder sterk)

21/10 Zuiderpershuis: Quasimodo Trio (tango)

28/10 AMUZ: Ensemble Explorations (kamermuziek van Boccherini)

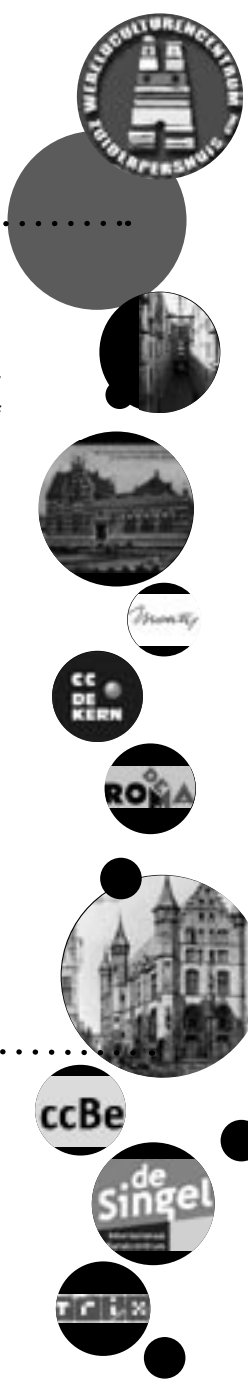
31/10-3/11 deSingel en Petrol: De Avonden

De avonden

Slecht nieuws voor liefhebbers van de Nachten, het muzikale en literaire feestje van Villanella en deSingel. Dit jaar zal u het immers zonder moeten stellen. Gelukkig is er voor opvang gezorgd, en wel in de vorm van De Avonden. Van 31 oktober tot en met 3 november bundelen Villanella, deSingel en Petrol hun krachten om uw literaire, theatrale en muzikale honger te stillen. Elke avond is aan een bepaald thema gewijd: achtereenvolgens saudade (gratis gouden tip: dat is een soort onvertaalbare Portugese weemoed, prima vertolkt

in de fadomuziek), de dood, de lust en de groove.

Elke avond begint in deSingel en gaat daarna verder in Petrol, waar de laatste avond ook een afsluitende fuif plaatsvindt. Op muzikaal vlak zijn er behoorlijk aantrekkelijke namen als Carlos Leitão, 65 Days of Static, Thou, Rudy Trouvé en Marc Moulin. Literair wordt u dan weer verwend door onder andere Ilja Leonard Pfeiffer, Gerrit Komrij, Jeroen Brouwers en Arnon Grunberg. En er is natuurlijk meer, dus dat zit snor.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwborg
www.arenbergschouwborg.be

AMUZ
www.amuz.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Hof Ter Lo
www.ccluchtbal.org

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

CCBe
www.ccbe.be

De Roma
www.deroma.be

De Kern
www.antwerpen.be/dekern

Vleeshuis
www.museumvleeshuis.be

Ratapla,
www.rataplanvzw.be

Flip Kowlier is al lang geen onbekende meer. West-Vlaand'rens meest sympathieke exportproduct bracht in 2001 het puike debuut 'Ocharme Ik' uit, dat gevolgd werd door een al minstens even sterk 'In de Fik'. Vorige maand liet hij zijn derde langspeler, 'De Man van 31' los op de wereld. Reden te over voor een goed gesprek.

Hoe is het om een man van 31 te zijn?

Het is helemaal geen slechte leeftijd, maar ook niet echt speciaal. Ouder worden is op veel vlakken wel heel goed: je bent onafhankelijker en hebt ook financieel meer vrijheid. Anderzijds merk ik dat er ondertussen een generatie jongvolwassenen is die nog na mij komt. Ik ben dus niet meer van de jongste, begrijp je. Ik kom soms mensen tegen die van een andere generatie zijn en toch ook al volwassen. Die hebben dan hun eigen humor, hun eigen idolen, hun eigen platen. En je merkt dan toch dat dat niet meer volledig bij jezelf aansluit.

Toch ben je een van de mensen die de platen voor die generatie maakt.

Ik heb er mij altijd goed bij gevoeld dat er mensen zijn die mijn platen kopen en beluis-

teren, maar echt veel sta ik daar niet bij stil. Er zegt af en toe wel iemand dat mijn muziek hem of haar geholpen heeft bij een ziekte of tijdens het studeren. Dat zijn leuke dingen om te horen, maar over het algemeen sta ik er niet bij stil voor wie ik juist muziek maak.

Het lijkt op je plaat dat mannen van 31 nog niet echt weten wat ze willen. Alsof je op een grens tussen twee dingen zit en nog twijfelt.

Misschien wel, maar toch weet ik nu veel beter dan vroeger wat ik wil. Waar ik nu sta, dat wil ik uitbreiden voor de rest van mijn leven. Op de zelfde manier, met de zelfde soort rust. En muziek mag een grote rol blijven spelen in mijn leven.

Je hebt lang op een tech-

nische school gezeten, draag je daar nog wat van mee?

Dat ligt voor het grootste deel achter mij, maar langs de andere kant heb ik vorige week rekken gemaakt in mijn garage om mijn gitaarkisten op te leggen. Ik zou heel graag nog handiger zijn, want ik ben eigenlijk niet zo handig. Ik zou niet echt deugen als schrijnwerker of zo. Zo op een bepaald moment van carrière veranderen en zeggen "ik zal wel gaan schrijnwerken," dat zou heel hard mislopen. Toch zijn er een paar vaardigheden die ik echt onder de knie wil krijgen, waaronder schrijnwerken, behangen en carrosserie.

Schrijnwerkerij

Flip Kowlier

Gesprek met een man van 31

TEKST EN FOTO'S: JEF LEYSSENS

■ Flip Kowlier

► **Je kan een ‘levenslang leren’-cursus gaan volgen.**

Ik heb al gezocht naar een carrosserie-opleiding in avondschool. Ik ben een heel grote fan van auto’s, vooral oude. Ik heb nu een oude Volvo sportcoupé, maar daar heb ik zelf niet zo veel aan gedaan. Het lijkt me wel leuk om zelf carrosserie te gaan doen. Het motorische gedeelte interesseert me niet zo, maar iets herstellen, roest weg nemen en zo, dat lijkt me wel wat. Ik denk dat dat veel over mij zegt: ik wil altijd dat de oppervlakte proper is. Ik moet bijvoorbeeld de indruk hebben dat het proper is als ik in mijn keuken kom. Dat het in de kasten daaronder vol ligt kan me niet schelen.

Werken met een muze

Als je songs schrijft, werk je dan op techniek en métier of is het allemaal inspiratie?

Een song ontstaat bij mij uit inspiratie, en de eerste brokjes geven me dan aan in welke richting ik verder moet. Met het métier bouw ik de basis verder uit, maar er is eerst altijd inspiratie.

Je hebt nooit het gevoel dat je je echt moet dwingen om nog wat songs in elkaar te knutselen om een plaat vol te krijgen.

Het is altijd wel een beetje zwoegen, maar

ik moet dan gewoon mijn tijd nemen. En als het niet zo goed vlot moet de release van de plaat gewoon uitgesteld worden. Als ik geen inspiratie heb, dan schrijf ik niet.

Doe je het opnemen graag, of sta je toch liever op het podium?

Optreden is veel leuker, dat is meer spelen. Een plaat maken is vijf procent spelen en 95 procent prutsen en keuzes maken. Dat is soms dagen aan een stuk dat je zit te frullen, stemmen luider of zachter zetten, dat soort dingen. Je moet je daar geen romantisch beeld van maken. Er zijn mensen die denken dat een plaat van 45 minuten ook zo lang duurt om op te nemen, maar dat is helemaal niet zo: je kan bezig blijven. Soms is dat leuk, maar ik heb ondertussen

Peetvaders

Onlangs noemde Axl Peleman jou in De Morgen de peetvader van de dialectpop. Wat vind je daarvan?

Ik heb dat ook gelezen, schoon hé. Ik ben daar wel door gevleid. Ik heb ook wel het gevoel dat ik de eerste was die dat dialect met popmuziek gecombineerd heeft. Dialect staat al snel synoniem met kleinkunst en dat wou ik net niet maken. Ik was ook niet van plan om het warm water uit te vinden, maar als ze dat nu, zoveel jaar later, willen zeggen, dan ben ik er wel door gevleid. Al ga ik het niet zelf verkondigen, *subiet* op de Korenmarkt.

Met een sandwichbord: “Peetvader van de Dialectpop.”

Er zijn een paar vaardigheden die ik echt onder de knie wil krijgen, waaronder schrijven, behangen en carrosserie.

negen albums opgenomen met verschillende mensen en het blijft niet altijd even boeiend. Mocht ik echt honderd procent vertrouwen hebben in de mensen waar ik mee werk, dan zou ik gewoon de studio in gaan, spelen en zeggen “ik hoor het wel binnen een maand hé!”

Ja, en dan: “Weet je wat vriend, wij gaan vanavond op café, wij vanavond, gij en de Peetvader van de Dialectpop.”

In het eerste nummer van je plaat zing je: “ik hoope dattie goe gezind is, ottie over mie beslist”. Gelooft je dat er iets is dat over je beslist?

Je moet dat niet zien als God of zo, eerder als het lot. Niemand kan de toekomst voorspellen en je hebt één kans op twee in het leven hé: ofwel komt het goed, ofwel loopt het slecht af. Ik hoop dat het goed komt.

Is het lot jou al goed gezind geweest of zie je jezelf meer als een noeste werker?

Ik heb heel wat *chance* gehad: ik heb al veel gewerkt, maar nog nooit echt hard. Nu is het even druk, maar er zijn heel veel dagen waarop ik niets te doen heb. Ik speel dan wat gitaar of ik ga ergens een koffie drinken. Vorig jaar was er een hele periode dat ik elke dag met een vriend gewoon wat op een terrasje zat en heel de tijd zagen we de tram voorbij rijden. Toen zijn we voor de *fun* de tram beginnen nemen. En dan ontdek je dat het heel leuk is om met de tram te rijden als je nergens heen moet. Gewoon instappen en zien waar je uitkomt.

“Weet je wat vriend, wij gaan vanavond op café, wij vanavond, gij en de Peetvader van de Dialectpop.”

vrije tribune

Verkiezingen studentenvertegenwoordiging, deel II

"I don't want to be a product of my environment. I want my environment to be a product of me."

(Frank Costello – The Departed, 2006)

Beste studenten,

Na de verkiezingen van de nieuwe vertegenwoordigers in mei van het vorige academiejaar, zijn er in alle faculteiten nog verschillende open plaatsen voor studentenvertegenwoordigers. Om deze in te vullen zal VUAS (Verenigde UA Studenten) in oktober een tweede deel aan de verkiezingen breien.

Iedereen is welkom (ook eerstejaarsstudenten!) om zich kandidaat te stellen voor een van de open functies. Ervaring is niet vereist, wel een stevige dosis engagement en de wil om de UA nóg studentvriendelijker te maken dan ze al is – *no pun intended* :)

Het hoe, wat, waarom en wanneer kan je uitvoerig lezen op Blackboard (onder de tab Organisaties -> Studentenraad -> Verkiezingen) en in de eerste nummers van Unifac-Post (voor de Stadscampus) en Snelkrant (voor de buitencampussen). Houd die daarom de komende dagen zeker in de gaten!

Joachim Ganseman

lic. Informatica

secretaris studentenraad UA 06-07

< advertentie >

Wereldculturencentrum

ZUIDER PERSHUIS / za 6 en zo 7 oktober 2007

Waalse Kaaf 14
Antwerpen

31ste editie

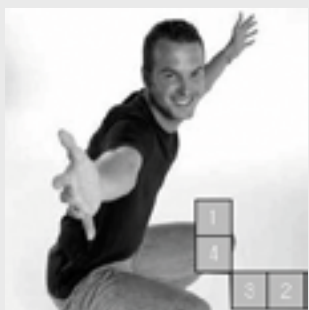
HET ANDERE BOEK

www.hetandereboek.com

Tel. 03 231 81 69

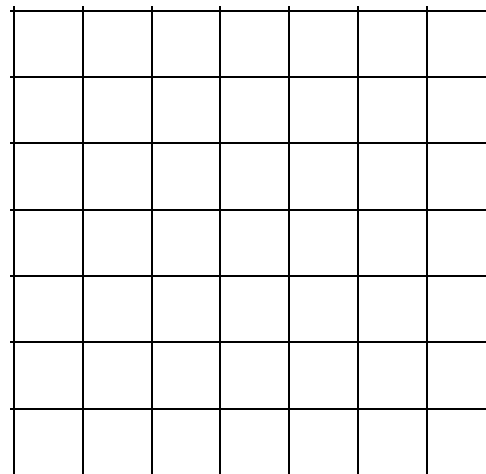
leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dit woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw oplossing naar dwars@ua.ac.be. Als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die winnaar prijs.

Dankzij de inspanningen van de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. dwars geeft elke maand een cheque weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Oplossing dwars 40:

Kate Middleton

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Liesbeth Aerts

W	I	E	I	S	N	A
H	A	A	R	R	E	L
A	T	I	E	M	E	T
P	R	I	N	S	W	I
L	L	I	A	M	O	P
N	I	E	U	W	V	R
I	J	G	E	Z	E	L

1. Degen

Artemis 2.

3. Graaf

Keel 4.

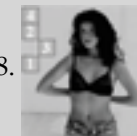
5. Ned

Nijptang 6.

7. Wenen

Zita 8.

9. Zwembrevet

snors

met Bart De Wever

van de maand

Elke maand deelt *dwars* een snor uit. Omdat sommige mensen al te weinig in de bloemetjes worden gezet, en omdat de snor dik in orde is. Vergeet uw rughaar, uw huigbaard en uw *monobrow* en ga voor de enige beharing waar u geen spijt van krijgt: de Schnurrbart! U verkeert meteen in goed gezelschap, *quod erit demonstrandum*:

Na een allesbehalve woelige vakantie in regeerland vond auteur dezes zich belast door een luxueuze keuzemogelijkheid. Er lag zoveel moois voor het rapen! Zoveel mensen die zich simpelweg uit de naad hadden gewerkt om een snor te pakken te krijgen. Zo is er die aardige boerenknul van een Yves Leterme, die zich ontpopte tot charismatisch leidersfiguur. Tegelijkertijd is er Madeleine McCann, een kind dat zich ongetwijfeld liet ontvoeren om een schoon zakcentje bij te verdienen. Of de verzamelde pers, die Madeleine steeds weer de kans gaf om de eerste vijf pagina's van elke krant (*tu quoque*, de Morgen) te vullen. En wat te denken van de Noordpool, die het record van Snelst Smeltende Pool brak en daardoor leuke binnenwegen, voedzame oliebronnen en prachtig koloniseerbare zeebodems binnen handbereik bracht?

Ach, allemaal werden ze overschaduwd door één man. Met net vijf procent van uw stemmen, lieve lezertjes, verkreeg Bart De Wever waar hij al zolang naar uitkeek: heel de wereld vermoedt dat België behoorlijk aan diggelen ligt. Terecht wordt hij daarvoor in zowat elk medium met de regelmaat van de klok opgevoerd - waarbij steeds vermeld wordt dat de

Laat Vlaanderen niet verst(r)ikken

www.gevaarvoorverstricking.be

NVA
MOES IN VLAANDEREN, NUTTIG IN EUROPA

man superintelligent is. Bart heeft lang op erkenning gewacht, maar het moet gezegd: deze slimmerd verdient eindelijk de snor.

Niet alleen zorgde Bart er voor dat uw hersenen de vakantierust kregen die ze verdienden (er gebeurde eens echt niets), hij bracht tegelijkertijd een leuke vakantietip aan: verkleed uzelve als Heidi en ga rondhuppelen in Tirol, meteen de ideale manier om aan te tonen dat je verder dan de IJzertoren kijkt. Die indruk kan je nog versterken door te pas en te onpas rond te strooien met citaten van bekende Romeinen. Dat staat altijd goed. En slim!

Bart De Wever weet waar hij voor gaat: hij zal niet ophouden voor we allemaal een identiteit hebben. Dat is al sterk, maar het wordt nog mooier, we krijgen het *nec plus ultra* van de identiteit: de collectieve identiteit. *Minima non curat praetor* lijkt mij wel het minste om

over dit grootse project te zeggen. Bart maakt een identiteit om eendracht te brengen bij ons, zes miljoen bastaarden van Kelten, Romeinen, Spanjaarden, Fransozen, Nederlanders, Duitsers, Oostenrijkers, Germanen en hier en daar een Hun.

Bart De Wever krijgt van *dwars* een snor omdat hij goed op weg is. Omdat hij een plan heeft en ervoor kan zorgen dat een hele formatie alleen maar over dat plan gaat. Dat geeft die negers in Darfoer weer wat tijd om dood te vallen voor wij onze boterhammen naar daar moeten opsturen. De stap van de snor naar de Wetstraat 16 is nog maar klein, en omdat Bart zoveel tips gaf, krijgt hij er ook een van *dwars*: beste Bart De Wever, *ad captandum vulgus*, vindt Madeleine McCann! En als het even kan op de Noordpool. ■

JEF LEYSSENS

met dank aan: de dienst inschrijvingen

TEKST: CHARIS DE CRAENE, FOTO: SAMUEL DE WILDE

Hilde Didden en Chantal Bogaerts werken op de inschrijvingsdienst van de UA, waar het op dit moment drukke tijden zijn. In de voormiddag ontvangen ze samen met hun collega's nieuwe en oude studenten die zich willen (her)inschrijven op onze universiteit. In juli zijn dat er een 40-tal per dag, in augustus en september zijn het er nog een stuk meer. 's Namiddags worden alle gegevens van de studenten verwerkt. "Deze periode is gewoonlijk erg stresserend, maar dit jaar is het extra druk," vertellen ze. In februari verhuisde de inschrijvingsdienst naar een nieuw adres en dat vergt natuurlijk wat aanpassing. Er is ook een nieuw computerprogramma om de gegevens in te dienen en de verschillende secretariaten werden intern geherstructureerd. Daarenboven is het aantal inschrijvingen in vergelijking met vorig jaar gestegen: op dit moment is er een stijging van 10 tot 15% bij de generatiestudenten. Ondanks deze drukte (ongeveer 12.000 inschrijvingen) en de ongeduldigheid van sommige mensen blijven beide dames steeds goedgeluimd.

